

ΚΩΔΙΚΟΣ
5411

Ευπόλιδος 8, 105 51 Αθήνα

Ενημέρωση

ΔΙΗΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ
20
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
2010

Σημείωμα Εκδότη

Συναδέλφωι,

Με τρόπο, αγωνία αλλά και γενικευμένη απογοήτευση παρακολουθούμε τις εξελίξεις στην οικονομία της πατρίδας μας το τελευταίο διάστημα. Οι δημοσκοπήσεις είναι σαφείς και σκιαγραφούν ανάγλυφα την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα αυτή είναι ότι η πλειοψηφία των συμπατριωτών μας έχουν πάψει να ελπίζουν.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση βρίσκεται στην καρδιά και της δικής μας οικονομικής τραγωδίας. Όλα έχουν εναποτεθεί, με θρησκευτική σχεδόν προσήλωση, στις ρυθμιστικές δυνατότητες των αγορών. Σήμερα, θεωρώ πως έχει αποδειχθεί πέρα από κάθε αμφιβολία ότι, οι καπιταλιστικές αγορές όχι μόνο δεν μπορούν να δώσουν λύσεις στα προβλήματά μας, αλλά, πολύ περισσότερο, αποτελούν γενεσιουργό αιτία τους. Στον ιδιαίτερα επίκαιρο προβληματισμό του Κορνήλιου Καστοριάδη, «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», δυστυχώς, οι περισσότερες κυβερνήσεις του κόσμου απάντησαν «βαρβαρότητα». Δεν υπάρχει πιο γλαφυρή απόδειξη αυτής της «απαθροποίησης» της κοινωνίας μας από το πρόσφατο παράδειγμα της πολύπαθης Αϊτής. Ακόμα και πριν συντριβεί από το σεισμό, οι συνθήκες ζωής ήταν άθλιες και οι ανισότητες ακραίες. Ένας διευθυντής μιας πολυεθνικής εκεί, κέρδιζε 2.500 δολάρια την ώρα, ενώ ένας εργάτης αμειβόταν με 1 δολάριο την ημέρα. Αντιλαμβάνεστε πόσα χρόνια θα έπρεπε να δουλέψει ο τελευταίος για να φτάσει τις απολαβές μίας μόνο μέρας του διευθυντή.

Δεν πιστεύω ότι υπάρχει έστω και ένας εργαζόμενος ο οποίος να πιστεύει ότι οι αγορές δεν είναι εντελώς ανεξέλεγκτες. Όχι μόνο αυτό, αλλά είναι και εντελώς ανεπίδεκτες προς τις οποιοσδήποτε διορθωτικές ενέργειες σε εθνικό ή υπερεθνικό επίπεδο. Στην δε Ευρωπαϊκή Ένωση, η τυφλή πίστη στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο έχει γονατίσει τις οικονομίες των κρατών μελών. Εδώ ισχύουν κανόνες που απαιτούν ακόμα και την κοινή λογική, με κορωνίδα τους την απαγόρευση λήψης δανείου κράτους μέλους απευθείας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ως δανειστική τελευταίας καταφυγής.

Η πατρίδα μας έχει αρχίσει πλέον να βιώνει τις χειρότερες όψεις της οικονομικής κρίσης, όπως συνέβη και στην Ιρλανδία και στην Ισλανδία. Επιπλέον, με τη συνεργασία των τρομολόγων ΜΜΕ επιχειρείται, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, μια γενικευμένη επίθεση στα εργασιακά κεκτημένα πολλών δεκαετιών, την οποία μάλιστα μας λένε ότι πρέπει να αποδεχθούμε σωπηλά καθώς «δεν υπάρχει άλλος τρόπος». Η χώρα μας δεν αποτελεί παρά ένα πείραμα, για να διαπιστωθεί εάν η στιγμή είναι κατάλληλη για να ισοπεδωθούν τα εργασιακά δικαιώματα με τις λιγότερες δυνατές αντιδράσεις. Εν ολίγοις, οι υπέρμαχοι του νεοφιλελευθерισμού, εξαιτίας των οποίων βρεθήκαμε σε αυτή την κατάσταση εξαρχής, τώρα σταθμίζουν το αν θα δεχθούμε να πληρώσουμε τα σπασμένα, για μια κρίση για την οποία δεν ευθυνόμαστε.

Και σε όλη την Ευρώπη, όμως, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Είναι προφανές ότι δεν υπάρχει συντεταγμένο σχέδιο εξόδου από τη δυσμενή συγκυρία και το χειρότερο, αντίθετα με το παρελθόν, υπάρχει σοβαρότατο έλλειμμα ηγεσίας στα περισσότερα ισχυρά ευρωπαϊκά κράτη. Η σημερινή κυβέρνηση της Ελλάδας, καλείται να αντιμετωπίσει μια κατάσταση, στην οποία δεν έχει ξαναβρεθεί η χώρα μεταπολεμικά. Είναι ευόινο ότι φαίνεται να προσεγγίζει με σοβαρότητα και ψυχραιμία την κατάσταση και ακόμη πιο θετικό κρίνεται το γεγονός ότι, παρά τις δυσκολίες, ένα μεγάλο ποσοστό της κοινής γνώμης υποστηρίζει τις προσπάθειές της. Εντούτοις, η καθυστέρηση στη λήψη αποφάσεων και η αναποτελεσματικότητα σε ορισμένους τομείς της διακυβέρνησης, έχουν ήδη κοστίζει στη χώρα.

Εκτός από τα πολλά και σημαντικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν, μια κρίσιμη πτυχή του σχεδίου αντιμετώπισης των δυσκολιών, είναι η διατήρηση υψηλού ηθικού. Η ιστορία έχει διδάξει ότι με τσακισμένο ηθικό κανείς λαός ποτέ δεν κατόρθωσε να ανασυνταχθεί και να ορθοποδήσει. Πρέπει να συμπεριληφθεί ανάμεσα στις πρώτες προτεραιότητες της κυβέρνησης η αλλαγή της ψυχολογίας του κόσμου. Διότι, αν οι εφημερίδες και τα κανάλια αφεθούν να τρομοκρατούν για 2-3 μήνες ακόμη τον ελληνικό λαό, η έλευση του Δ.Ν.Τ. θα έρθει ως φυσική και αναπόδραστη εξέλιξη.

Οι ιστορικές συνθήκες απαιτούν διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά για να πετύχει κάτι τέτοιο είναι απαραίτητη η συναίνεση των πολιτών. Οι μέχρι σήμερα λογικές που ακολουθούνταν από τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις, δυστυχώς, δεν αφήνουν πολλά περιθώρια ελπίδας για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος, καθώς δεν έπειθαν την πλειοψηφία του ελληνικού λαού για τις προθέσεις τους. Αυτός είναι ένας σημαντικός αγώνας που θα πρέπει να δώσει η κυβέρνηση, εάν επιθυμεί να εξασφαλίσει την αποδοχή των μέτρων που έλαβε. Το μεγάλο στοίχημα θα είναι όμως η άμεση έναρξη των αναπτυξιακών προγραμμάτων ώστε να αναθερμανθεί η οικονομία. Επίσης, ωρολογιακή βόμβα αποτελεί και η παύση των χορηγούμενων επιδοτήσεων το 2013. Είναι επιτακτικό να δοθεί παράταση τουλάχιστον ώσπου να εξισορροπήσει η κατάσταση της οικονομίας, ειδάλως μπορούμε να μιλούμε με βεβαιότητα για τον μαρμασμό της αγροτικής παραγωγής και την εξάλειψη των αγροτών.

Ένα δεύτερο κρίσιμο στοιχείο για την επιτυχία της κυβέρνησης είναι, ασφαλώς, το κύρος και η αποτελεσματικότητα των υπουργών της. Πράγματι, υπάρχουν αρκετοί υπουργοί με σοβαρότητα και ικανότητες. Υπάρχουν, ωστόσο, και ορισμένοι οι οποίοι δεν διαθέτουν το απαιτούμενο ειδικό βάρος και την εμπειρία για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καθηκόντων τους, ιδιαίτερα εν μέσω κρίσης. Τα μέτρα που προτείνονται είναι και επώδυνα και αντιλαϊκά. Για να μπορέσουν να πετύχουν, απαιτούνται πολύ προσεκτικοί χειρισμοί από το κυβερνητικό επιτελείο. Εκείνο που πρέπει να αποτελέσει σκοπό της κυβέρνησης είναι να μην πληγούν από αυτά οι οικονομικά ασθενείς τάξεις. Είναι βέβαιο ότι, σε αντίθετη περίπτωση, θα

Πρωτοφανείς εικόνες στη Γ.Σ. του Συλλόγου Βοηθηματούχων ΤΑΠΙΑΤΑΤ

Συναδέλφισσες/Συναδέλφωι,

Δυστυχώς για μία ακόμη φορά γίναμε όλοι μάρτυρες του διασυρμού κάθε έννοιας δημοκρατικής διαδικασίας, με πρωταγωνιστές τους φερόμενους ως εκπροσώπους του συλλόγου βοηθηματούχων. Στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση βιώσαμε την βάνανση καταστρατήγηση θεμελιωδών αρχών του συνδικαλισμού. Η περιφρόνηση της πλειοψηφίας που έχουν εγκαθιδρύσει ο κ. Βέργος και ο κ. Βασματζής, έχουν καταντήσει τη διαδικασία της Γ.Σ. ένα κακόγουστο ανέκδοτο. Είναι ντροπή και όνειδος να αντικρίζεις κανείς συνελεύσεις εργαζομένων, που αποτελούσαν την κορωνίδα της δημοκρατικής έκφρασης του συνδικαλισμού, να έχουν φτάσει σε αυτό το επίπεδο. Εξού και το αναπόδραστο ερώτημα. Τι έκαναν οι εκπρόσωποι της Ιονικής Ενότητας για να εμποδίσουν αυτή την εξέλιξη; Συναδέλφωι. Οι εκπρόσωποι της Ιονικής Ενότητας είναι άνθρωποι με ήθος και αρχές και ως εκ τούτου το δημοκρατικό τους αισθητήριο δεν τους επιτρέπει να υιοθετήσουν τακτικές γηπέδου. Δεν μπορούν να μετατρένουν την ύψιστη διαδικασία της συνέλευσης σε ντέρμπι. Για αυτό το λόγο και για να μην βρεθούν οι αρχαιρεσίες του συλλόγου βοηθηματούχων να φιγουράρουν στα πρωτοσέλιδα και στα παράθυρα, η μοναδική επιλογή που υπήρχε ήταν να καταγγείλουμε τις άθλιες μεθοδεύσεις και, μαζί με τη μεγάλη πλειοψηφία των παριστάμενων συναδέλφων, να αποχωρήσουμε από τη Γ.Σ.

Βιώσαμε σκηνές προσβλητικές για όλους μας και γίναμε μάρτυρες του κουρελιάσματος του καταστατικού του συλλόγου. Είδαμε τον κ. Ντίνο να διώχνει(!) συναδέλφους από την αίθουσα, παράνομα και ενάντια στο καταστατικό και δη με τον χειρόστο τρόπο, με τη δικαιολογία ότι «δεν έχουν προχωρήσει έγκαιρα στην κάλυψη των οικονομικών τους υποχρεώσεων»! Είναι γνωστό σε όλους ότι το καταστατικό ορίζει ότι α)τακτικά μέλη γίνονται αυτόματα όλοι όσοι συνταξιοδοτούνται, χωρίς αίτηση, εκτός εάν γνωστοποιήσουν την άρνησή τους (άρθρο 4) και β)οι οικονομικές συνδρομές των μελών μπορούν να τακτοποιηθούν ακόμη και την ημέρα κατά την οποία διενεργούνται οι αρχαιρεσίες (άρθρο 5).

Ας μην ξεχνούμε δε ότι, προ τριετίας, στην αντίστοιχη Γ.Σ., είχε γίνει δεκτό από όλες τις παρατάξεις το αίτημα να ψηφίσουν όλα τα μέλη του συλλόγου, ακόμη κι αν δεν είχαν τακτοποιήσει τις οικονομικές τους εκκρεμότητες μέχρι εκείνη τη στιγμή. Φέτος, οι κύριοι Ντίνος και Βέργος εναντιώθηκαν στη συμμετοχή όσων δεν είχαν καταβάλει τις συνδρομές τους, με πρόταση ότι στην τότε Γ.Σ. οι παριστάμενοι ήταν πολύ λίγοι (15 συναδέλφωι), ενώ στην τωρινή παραβρίσκονταν περισσότεροι (32 συναδέλφωι). Όπως καταλαβαίνετε για ορισμένους «συνδικαλιστές», η δημοκρατία είναι θέμα συσχετισμών και αριθμών και όχι θεσμών και νομιμότητας.

Επίσης, πρωτοφανές για εκλογικές διαδικασίες, είδαμε τον κ. Βασματζή να θέτει προς ψήφιση την πρότασή του, η οποία δεν έτυχε παρά μερικής αποδοχής από τους παριστάμενους, και αμέσως να σπεύδει να την ανακηρύξει ως ομόφωνα(!) αποδεκτή. Και σαν να μην έφτανε αυτό, δεν επέτρεψε να τεθεί καν σε ψηφοφορία η πρόταση της Ιονικής Ενότητας. Ομοφωνία, κατά τον «έγκριτο νομικό» κ. Βασματζή, συνιστά η ψήφος ενός μόνο μέλους του εκλογικού σώματος! Αν όλα αυτά δεν συνιστούν νοθεία της βούλησης των ασφαλισμένων, τότε πώς να τα χαρακτηρίσει κανείς;

Όμως τα κατορθώματα του κ. Βασματζή δεν σταματούν εκεί. Διότι αυτός ήταν ο αρχιτέκτονας και κύριος οργανωτής της παρωδίας. Είναι ο ίδιος άνθρωπος, ο οποίος έχει δηλώσει ανερυθρίαστα ενώπιον των συναδέλφων μας ότι δεν μπορεί να έρθει σε σύγκρουση με τη διοίκηση της τράπεζας, καθώς εκκρεμεί χορήγηση για λογαριασμό πελάτη του, ύψους 1 εκατ. ευρώ. Είναι ο ίδιος άνθρωπος, ο οποίος πριν μικρό χρονικό διάστημα, κατακεραύνωνε τη διοίκηση του συλλόγου συνταξιούχων με το εξώδικο – παραίτησή του από τη θέση του προέδρου τους (βλ. σχετικό δημοσίευμα «Συλλογική Ενημέρωση» – φύλλο 19). Και βέβαια είναι ο ίδιος άνθρωπος που στηρίζει άκριτα κάθε επιδίωξη του κ. Γκιάτη και κατ' επέκταση των τραπεζιτών, υποστηρίζοντας την ένταξη του ΤΑΠΙΑΤΑΤ στο ΕΤΑΤ, με όρους εξανδραποδισμού.

Είναι πια άσκηση υπομονής να παρατηρεί κανείς τις οβιδιακές μεταμορφώσεις του κ. Βασματζή. Η Ιονική Ενότητα, καθώς και ο σύλλογος εργαζομένων της Ιονικής, αποστέλλουν καταγγελία στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, ζητώντας να καταστεί ασυμβίβαστη η συμμετοχή σε Δ.Σ. συνδικαλιστικού συλλόγου με την επαγγελματική συνεργασία με την τράπεζα. Θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός ότι ο εν λόγω κύριος, όσο χρηματίζει πρόεδρος του συλλόγου συνταξιούχων, έχει αναλάβει δεκάδες υποθέσεις ως εξωτερικός συνεργάτης των νομικών υπηρεσιών της τράπεζας. Αυτή η πρακτική, όχι μόνο υποβαθμίζει το ρόλο των συνδικαλιστών, αλλά επιπλέον καταφέρει ένα σοβαρό πλήγμα στην αξιοπιστία του ίδιου του συνδικαλιστικού κινήματος.

Για ακόμη μία φορά ο κ. Βασματζής απέδειξε ότι τα δικαιώματα των ασφα-

υπάρξουν γενικευμένες και έντονες κοινωνικές αναταράξεις, με απροσδιόριστα αποτελέσματα, αφού οι οικονομικά αδύναμοι θα έχουν εξωθηθεί πέρα από τις δυνατότητές τους να επιβιώσουν.

Στην περίπτωση της χώρας μας τέσσερα ήταν τα σημεία σταθμοί, τα οποία προδιέγραφαν την σημερινή κατάληξη. Αφενός, η λεηλασία του χρηματιστηρίου, το 1999, την ευθύνη για την οποία δυστυχώς φέρει και μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού, αφού πολλοί επεχείρησαν να καρπωθούν τα «δώρα του λαϊκού καπιταλισμού». Αφετέρου, η διαδικασία μετατροπής της δραχμής σε ευρώ, με την ισοτιμία 340,75 προς 1, αλλά και οι παράλογες ανατιμήσεις και στρογγυλοποιήσεις που ακολουθήθηκαν στην εγχώρια αγορά, κατεδάφισαν την αγοραστική δύναμη των Ελλήνων και περιόρισαν τις αντοχές της ελληνικής αγοράς στο διεθνή ανταγωνισμό. Δυσμενείς επίσης υπήρξαν και οι επιπτώσεις των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι γονάτισαν οικονομικά τη χώρα, αφήνοντας βέβαια πίσω τους πολλά μεγάλα έργα, τα οποία ωστόσο απαιτούν σημαντικά ποσά για τη συντήρησή τους. Τέλος, η οριστική επισφράγιση της πορείας προς την κατάρρευση του σήμερα, ήρθε στις ημέρες της προηγούμενης κυβέρνησης, η οποία όντας σε αφασία, είχε θέσει τη διακυβέρνηση της χώρας στον «αυτόματο πιλότο», με τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα. Όλα τα παραπάνω, όμως, όσο τραγικά και να ήταν, αποτελούν πλέον ιστορία και λίγα μπορούν να γίνουν για να αλλάξουν.

Δυστυχώς, είναι πολύ δύσκολο αυτοί που δημιούργησαν την κρίση να κληθούν να λογοδοτήσουν και να επωμιστούν το βάρος των ευθυνών τους. Για αυτό πρέπει να αναζητήσουμε μια πιο ρεαλιστική προοπτική εξόδου από την κρίση. Ο μόνος τρόπος να συμβεί αυτό, κάτι το οποίο αποτελεί άλλωστε και γενική λαϊκή απαίτηση, είναι η δημιουργία ενός ισορροπημένου φορολογικού συστήματος, ενός βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος και μιας δίκαιας κοινωνικής πολιτικής. Δεν υπάρχει εναλλακτικός στόχος, για τον οποίο η κοινωνία θα μπορούσε να δείξει ανοχή στις άδικες θυσίες που την καλούν να κάνει.

Υπάρχουν βήματα που μπορούν να γίνουν. Πρωτοβουλίες, οι οποίες δεν θα αφήσουν καμία αμφιβολία για τις προθέσεις της πολιτείας. Ας ξεκινήσει με το χτύπημα των καρτέλ των τραπεζών, των καυσίμων και των τροφίμων, τα οποία ακόμα λυμαινόνται ανεξέλεγκτα την ελληνική αγορά. Αν η κυβέρνηση δεν προχωρήσει σε θέσπιση τολμηρών κανόνων λειτουργίας και αμειλικτών ελεγκτικών μηχανισμών, τότε οι πιθανότητες επιτυχίας του έργου της θα μειωθούν δραματικά.

Ας μην χάνουμε όμως τις ελπίδες μας. Ο λαός μας έχει περάσει πολλά δεινά στο παρελθόν και ιστορικά έχει αποδειχθεί σκληροτράχηλος και ανθεκτικός στις δυσκολίες. Πιστεύω από τα βάθη της καρδιάς μου, ότι και τώρα, σε αυτές τις ακραίες καταστάσεις μπορούμε να τα καταφέρουμε. Η ζωή, άλλωστε, πάντα συνεχίζεται.

Σαράντος Φιλιππόπουλος

λισμένων, δεν συγκαταλέγονται στη λίστα των προτεραιοτήτων του. Με γνώμονα τις προσωπικές του επιδιώξεις, νομιμοποίησε με τις πράξεις του μια συνέλευση μειοψηφίας, θέτοντας έτσι σε τεράστιο κίνδυνο το μέλλον της επικουρικής μας ασφάλισης. Πολύ φοβούμαστε συνάδελφοι ότι, υπό το φως των τελευταίων τραγικών εξελίξεων, δεν μπορούμε πια να μιλούμε για σύλλογο βοηθηματούχων.

Συνάδελφοι. Καλούμε τη συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων συναδέλφων μας να δώσει μια κατακλυσμική απάντηση σε αυτούς που έχουν υφαρπάξει την διοίκηση του συλλόγου βοηθηματούχων, αν και αποτελούν ακραία μειοψηφία. Το έχουμε ξαναπεί στο παρελθόν και το επαναλαμβάνουμε και τώρα. Ο συνδικαλισμός δεν είναι εκκλησιαστική διαδικασία. Ούτε είναι όμως και ρινγκ. Για την πλήρη αποκάλυψη και απομόνωση αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι ουδεμία σχέση έχουν με το συνδικαλισμό και τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, καλούμε τους συνταξιούχους συναδέλφους μας να **διαγραφούν** από το σύλλογο βοηθηματούχων. Μόνο με αυτό το αποφασιστικό βήμα θα καταδικάσουμε τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, που με επιμέλεια εργάζεται για την εκποίηση του επικουρικού μας φορέα. Οφείλουμε να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας απέναντι στις δόλιες επιθέσεις που δέχονται από παντού. Αυτή σας η ενέργεια θα αποτελέσει ένα δημονήφισμα, μια ανοιχτή διαδικασία ψηφοφορίας. Έτσι, θα περιβάλετε με την εμπιστοσύνη σας τους υποψηφίους της Ιονικής Ενότητας. Σε αντίθετη περίπτωση, με την ανοχή σας, νομιμοποιείτε τις ενέργειες των κυρίων Βασματζή, Ντίνου και Βέργου και τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στη Γ.Σ. **Μόνο μια μαζική αποχώρηση θα επιτρέπει στην πρωτοβουλία της Ιονικής Ενότητας να αποκτήσει υπόσταση.** Μαζί με την ανακοίνωση που κρατάτε στα χέρια σας, επισυνάπτονται οι σχετικές οδηγίες, καθώς και το έντυπο της παραίτησης από το σύλλογο βοηθηματούχων, το οποίο θα πρέπει να αποσταλεί στο σύλλογό μας.

Σύντομα θα δρομολογηθούν όλες οι απαραίτητες διαδικασίες για τη σύσταση ενός συλλόγου, με σκοπό τη θωράκιση των ασφαλιστικών μας συμφερόντων και την διασφάλιση της επικουρικής ασφαλιστικής μας προοπτικής. **Είναι αδιανόητο εμείς οι ίδιοι να συμβάλλουμε με τις εισφορές μας, αφενός στη διάβρωση των δικαιωμάτων μας και αφετέρου, να στηρίζουμε μια έκφραση του συνδικαλισμού που δρα διαλυτικά για τα κεκτημένα των εργαζομένων και των συνταξιούχων.**

Επιτακτική η απομόνωση των εκπροσώπων του εργοδοτικού συνδικαλισμού

Συναδέλφισσα/Συνάδελφε,

Οι εξελίξεις στο Ασφαλιστικό βρίσκονται προ των πυλών. Οι ριζικές αναδιαρθρώσεις των οποίων θα γίνουμε μάρτυρες όλοι, χαράζουν ένα αβέβαιο τοπίο για την επόμενη μέρα στην επικουρική μας ασφάλιση. Δεν υπάρχει πλέον η πολυτέλεια να εφησυχάζουμε. Για καιρό τώρα ο σύλλογός βοηθηματούχων, αλλά και το ίδιο το ΤΑΠΠΑΤΑΤ έχει αφεθεί στο έλεος μιας διοίκησης η οποία έχει αποδείξει ξανά και ξανά την ανεπάρκειά της. Η έλλειψη γνώσης, σχεδιασμού συγκρότησης, ακόμα και στοιχειώδους πρόθεσης να υπερασπιστεί τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, έχει ζημιώσει αλλεπάλληλα το Ταμείο μας και έχει υποθηκεύσει την επικουρική μας σύνταξη. Ορισμένοι επιχειρούν ακόμα και την ύστατη αυτή ώρα να μας εγκλωβίσουν αμετάκλητα στο αδιέξοδο που διακρίνεται μπροστά μας. Με συνοπτικές διαδικασίες και μεθοδεύσεις επιχειρούν να εντάξουν το Ταμείο μας στο ΕΤΑΤ, αψηφώντας κάθε ρεαλιστική προοπτική, κάθε ενδεχόμενο ασφαλιστικής επιβίωσης, αγνοώντας την ίδια την πραγματικότητα. Τη στιγμή που και η ίδια η Πολιτεία αναγνωρίζει ότι η μόνη πιθανή λύση για το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, είναι η υλοποίηση της πρότασης της ΟΤΟΕ για τη δημιουργία ενός παντραπεζικού, επικουρικού Ταμείου, αυτοί πασχίζουν με κάθε τρόπο να προσφέρουν γη και ύδωρ στις τράπεζες. **Η ένταξη του ΤΑΠ (Ταμείο πρώην Πίστewς) στο ΕΤΑΤ και η κατάρρευση του Ταμείου της Γενικής, στέκουν ως μνημεία για το τι θα συμβεί αν τους επιτρέψουμε να συνεχίσουν την καταστροφική τους δράση.**

Τώρα είναι η ώρα για την αλλαγή. Τώρα είναι η ώρα να σταματήσει η παρακμή. Τώρα είναι η ώρα να εμπιστευτούμε μια διοίκηση με ήθος, συνέπεια και αποδεδειγμένη προσφορά στους καθημερινούς αγώνες των εργαζομένων για να βγούμε από το αδιέξοδο. Υπάρχει η γνώση, υπάρχουν οι άνθρωποι και πάνω από όλα υπάρχει η ψυχή των συναδέλφων της Ιονικής. Με σοβαρές και ρεαλιστικές προτάσεις μια υπεύθυνη και βιώσιμη λύση είναι εφικτή. Οφείλουμε να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα στους εντολοδόχους των τραπεζιτών, στους εκπροσώπους του εργοδοτικού συνδικαλισμού ότι ο καθένας κρίνεται με γνώμονα τα πεπραγμένα του και όχι τις υποσχέσεις.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συνάδελφοι. Πλέον εγκαταλείπουμε οριστικά την πρόταση για ένταξη του ΤΑΠΠΑΤΑΤ στο ΕΤΑΤ. Ίσως παλαιότερα, μια τέτοια εξέλιξη να μπορούσε να στηριχτεί, σήμερα ωστόσο κάτι τέτοιο είναι αδύνατο. Οι λόγοι είναι πολλοί και αζεπέραστοι.

Το ΕΤΑΤ, όπως πιθανόν να γνωρίζετε, ουσιαστικά δεν υφίσταται, καθώς έχει κριθεί αντισυνταγματικό. Επιπλέον, από οικονομικής άποψης είναι ένα άδειο πουκάμισο, αφού μόλις και μετά βίας καταφέρνει να καλύψει τις χορηγούμενες συντάξεις των επικουρικών ασφαλιστικών ταμείων των τραπεζών που έχουν ενταχθεί σε αυτό.

Όπως είναι ευκόλως αντιληπτό, αν σήμερα επιχειρούνταν μια ένταξη άρον-άρον στο ΕΤΑΤ, αυτή θα υλοποιούταν με οικονομικές και όχι αναλογιστικές μελέτες με καταστροφικά αποτελέσματα για το ΤΑΠΠΑΤΑΤ. **Συγκεκριμένα, τα σημαντικά αποθεματικά του επικουρικού μας Ταμείου θα απορροφούνταν από το ΕΤΑΤ ώστε να καλύψει το κόστος των συντάξεων και των προσυνταξιοδοτικών προγραμμάτων που χορηγεί, για περίπου μια τετραετία. Δεν χρειάζεται καν να αναφέρουμε ότι μια τέτοια εξέλιξη θα οδηγούσε το ΤΑΠΠΑΤΑΤ στον ίδιο σκοτεινό δρόμο που ακολούθησε το Ταμείο της Γενικής.** Μόνο μία ρεαλιστική προοπτική διαγράφεται στο σημερινό, αβέβαιο ασφαλιστικό τοπίο. Η διαμόρφωση, εκ μέρους της ΟΤΟΕ, μιας υπεύθυνης πρότασης για τη δημιουργία ενός βιώσιμου, παντραπεζικού επικουρικού ασφαλιστικού φορέα. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, είναι αναγκαίος ο προσεκτικός σχεδιασμός και είναι βέβαιο ότι εφόσον στοιχειοθετηθεί μια σοβαρή και υλοποιήσιμη πρόταση, τόσο η Πολιτεία, όσο και οι διοικήσεις των τραπεζών θα την υποστηρίξουν.

Αυτό το φιλόδοξο σχέδιο, όμως, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με βάση την ανεδαφική πρόταση που είχε καταθέσει η ΟΤΟΕ στο παρελθόν, δηλαδή την ένταξη στο νεοσύστατο φορέα των επιμέρους ταμείων, με τα καταστατικά τους. Η συγκεκριμένη πρόταση είναι εντελώς ανέφικτη και αν η ΟΤΟΕ εμείνι σε αυτή, θα είναι σαν να βάζει ταφόπλακα στη δημιουργία ενός βιώσιμου φορέα. Και τούτο διότι, υπάρχουν Ταμεία των οποίων η επικουρική σύνταξη ξεπερνά τα 1500 ευρώ. Κάτι τέτοιο δεν είναι μόνο αδύνατον να συνεχιστεί, αλλά επιπλέον αποτελεί και πρόκληση για την πλειοψηφία της κοινωνίας, όταν ο μέσος συνταξιούχος του ΙΚΑ λαμβάνει σύνταξη 400 με 500 ευρώ. Πολλά δε μάλλον, τη στιγμή που το ασφαλιστικό σύστημα της πατρίδας μας έχει καταρρεύσει. Η ειρωνεία είναι ότι πολλά από τα επικουρικά ταμεία που θα επιδιώξουν να ενταχθούν με αυτά τα υψηλά ποσά συντάξεων, δεν έχουν καν τα αποθεματικά για να τις καλύψουν.

Η άποψη της Ιονικής Ενότητας είναι ότι για να μπορέσει ο προτεινόμενος παντραπεζικός φορέας να υλοποιηθεί και να εξυπηρετήσει τον δεδηλωμένο του σκοπό, το πλαίσιο στις χορηγούμενες επικουρικές συντάξεις θα πρέπει να διαμορφωθεί στα 900 ευρώ. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Αν η ΟΤΟΕ εμείνι στην ένταξη των «ευγενών» επικουρικών ταμείων με τις υφιστάμενες διατάξεις, τότε εμείς δεν έχουμε καμία θέση στη διαμόρφωση αυτής της πρότασης. Σε καμία περίπτωση δεν έχουμε τη διάθεση να οδηγηθούμε και πάλι στο ναυάγιο που βιώσαμε δεκάδες φορές από το 1983 μέχρι σήμερα. Τότε, με εντελώς συντεχνιακή λογική, τα ταμεία της τράπεζας της Ελλάδος και της Εθνικής δεν είχαν επιδιώξει να ενταχθούν σε εκείνο τον παντραπεζικό επικουρικό φορέα, αφού οι μεν είχαν μηδενική συμμετοχή στην κύρια ασφάλισή τους και οι δε μόλις 1%. Ισχυρίζονταν μάλιστα, ότι τα ταμεία τους είναι «ευγενή», όταν ήδη είχαν αδειάσει οι κουμπαράδες.

Αν και τώρα ακολουθηθούν αυτές οι λογικές, είναι βέβαιο ότι θα έχουμε το τέλος του επικουρικού ταμείου της Γενικής. Η μόνη διέξοδος τότε θα είναι η διαπραγμάτευση μιας ειδικής ένταξης στο ΕΤΕΑΜ του ΙΚΑ και δη με το αξιοσημείωτο στοιχείο ότι το ΤΑΠΠΑΤΑΤ διαθέτει σήμερα ρευστότητα και αποθεματικά, όσα ελάχιστα ταμεία. Για να μην φτάσουμε λοιπόν εκεί, θα πρέπει να συγκλίνουν οι θέσεις και οι απόψεις των περισσότερων συλλόγων που έχουν ασφαλισμένα μέλη στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, ώστε να διαμορφωθεί το πλαίσιο της δημιουργίας ενός βιώσιμου, παντραπεζικού επικουρικού φορέα. Αυτονόητο ασφαλώς είναι ότι δεν τίθεται θέμα διαπραγμάτευσης σχετικά με τη συνολική υποχρέωση των τραπεζών να εγγυηθούν και να καλύψουν τα ελλείμματα που θα προκύψουν από τις σχετικές αναλογιστικές μελέτες, από τις οποίες θα προσδιοριστεί με ακρίβεια το μελλοντικό έλλειμμα του ασφαλιστικού μας φορέα.

Για την υλοποίηση αυτής της προοπτικής, ο σύλλογός μας ήδη σκοπεύει να απευθύνει πρόσκληση συνεργασίας σε όλους τους συλλόγους εργαζομένων που ανήκουν στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, με την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν έχουν καμία σχέση και καμία εξάρτηση με τον εργοδοτικό συνδικαλισμό. Ανάλογη επιστολή έχει αποσταλεί και στη διοίκηση της ΟΤΟΕ. Αυτή τη στιγμή κρίνεται το μέλλον της επικουρικής μας ασφάλισης και η συμμετοχή και η δραστηριοποίηση όλων μας είναι επιβεβλημένη.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο συνάδελφος Δημήτρης Κίσσας είναι μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου UNION Eurobank, ενώ στο παρελθόν είχε χρηματίσει ταμίας του Δ.Σ. του ΤΑΠΙΑΤΑΤ, κατά την περίοδο 2001-2006. Εδώ και 30 χρόνια ασχολείται ενεργά με τον συνδικαλισμό και έχει αναδειχθεί σε μια πληθώρα υπεύθυνων θέσεων. Το γεγονός ότι είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής σε συνδυασμό με την πολύχρονη συνδικαλιστική του δράση στον τραπεζικό τομέα, τον καθιστούν έναν από τους πλέον καταρτισμένους γνώστες των ασφαλιστικών θεμάτων του κλάδου μας. Σε αυτό το φύλλο δημοσιεύεται το δεύτερο μέρος της συνέντευξής του, στην οποία μιλάει εφ' όλης της ύλης, καθώς και αναδεικνύει με μοναδικό τρόπο ορισμένα από τα πλέον φλέγοντα ζητήματα που αφορούν τους ασφαλισμένους στο ΤΑΠΙΑΤΑΤ.

1) Πώς κρίνετε τη σημερινή Διοίκηση του Ταμείου;

Δεν θα αναφερθώ στη συγκεκριμένη διοίκηση που ανέλαβε τα καθήκοντά της την 1-7-2006, αλλά γενικά στις διοικήσεις της περιόδου 10-4-2006, μέχρι και σήμερα. Όπως όλοι ξέρουν, οι εν λόγω διοικήσεις ελέγχονταν από τους συνδικαλιστικούς συμμάχους: «Γκιάτης - Κουτσογιάννης - Γουγουλής - Συνταξιούχοι Ιονικής» και γενικά όντας πολύ κατώτερες των περιστάσεων, επέφεραν πολλά δεινά στην οργάνωση, στη λειτουργία, στη βιωσιμότητα και στις προοπτικές του Ταμείου. Συγκεκριμένα: α) Η συμπεριφορά τους όσον αφορά την προοπτική του ταμείου, ήταν γεμάτη αντιθέσεις και παλινωδίες (π.χ. στην αρχή δεν ήθελαν να ακούσουν κουβέντα για το ΕΤΑΤ, προσέφυγαν στα δικαστήρια για να ακυρώσουν το Ν 3771/2005 κλπ., μας χαρακτήριζαν προδότες, αν και μετά μετατράπηκαν σε θιασώτες της άμεσης ένταξης στο ΕΤΑΤ). Έτσι, χάθηκε πολυτιμότερος χρόνος και όπως δείχνουν οι εξελίξεις, η όποια ελπίδα για ένταξη στο ΕΤΑΤ, μάλλον έχει απολεστεί, με αποκλειστική τους ευθύνη. β) Επανάφεραν την οργανωτική και διοικητική λειτουργία στην κατάσταση που βρισκόταν προ της δικής μας διοίκησης (δηλ. των διοικήσεων των περιόδων 1990-2002), με την τυπική και ουσιαστική αναβάθμιση των αρμοδιοτήτων της Διευθύντριας κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, η οποία «λύνει και δένει» και πάλι στο Ταμείο. Εν τω μεταξύ, οι ίδιοι στέκουν ως «απλοί θεατές» των πράξεών της, ιδιαίτερα όσον αφορά τα συνταξιοδοτικά θέματα, για τα οποία δεν γνωρίζουν στην κυριολεξία τίποτα. Επίσης, αμφιβάλλω αν έχουν αφιερώσει έστω και λίγο χρόνο για να διαβάσουν στοιχειωδώς το καταστατικό. Όπως είναι προφανές, η «μονομέρεια» της «γνώσης», ειδικά επί των συνταξιοδοτικών θεμάτων, είναι εξαιρετικά επιζήμια για το Ταμείο. γ) Με την καινοφανή νομική επίκληση της, δήθεν αναδρομικής, δικαστικής ακύρωσης των θεσμικών αποφάσεων του Δ.Σ. της περιόδου 2003-2005 (ο κ. Φ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΣ είχε προσφύγει στα δικαστήρια και ακύρωσε τις εκλογές του 2002, επειδή είχαν γίνει με το σύστημα της απλής αναλογικής και όχι το πλειοψηφικό!!!), «κατάργησαν» όλες τις αποφάσεις της διοίκησής μας, οι οποίες στόχευαν στην ορθή αντιμετώπιση των συνταξιοδοτικών θεμάτων και επανέφεραν σε ισχύ τις λαθασμένες αποφάσεις της προηγούμενης περιόδου. δ) Κυρίως όμως, η διοίκηση της περιόδου αυτής βαρύνεται με την, εντελώς αδικαιολόγητη και εσκεμμένη «κατάργηση πολλών μέτρων διασφάλισης της βιωσιμότητας», που είχε λάβει η δική μας διοίκηση.

2) Ποια είναι η εκτίμησή σας για την πολιτική που ακολούθησε η τρέχουσα Διοίκηση του Ταμείου, όσον αφορά την διασφάλιση της βιωσιμότητάς του;

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα δεν είναι απλή. Το συγκεκριμένο σημείο χρήζει ιδιαίτερης ανάλυσης, καθώς αυτό ειδικά το θέμα «πονάει».

1) Το άρθρο 9, παρ. 5 του καταστατικού ορίζει τα εξής: «Το Δ.Σ. υποχρεούται να πραγματοποιεί, τουλάχιστον κάθε δεκαετία, αναλογιστική μελέτη, για να πληροφορείται την οικονομική πορεία του Ταμείου και να λαμβάνει τα ανάλογα μέτρα. Σε περίπτωση σοβαρών μεταβολών στις προϋποθέσεις στις οποίες στηρίχθηκε η οικονομική υπόσταση του Ταμείου, υποχρεούται σε παρόμοια αναλογιστική μελέτη και πριν τη δεκαετία». Με απλά λόγια, οι εν λόγω καταστατικές ρυθμίσεις, σε περίπτωση εκπόνησης αναλογιστικών μελετών και διαπίστωσης προβλημάτων στην οικονομική πορεία του Τα-

μείου, τα οποία μειώνουν το χρόνο βιωσιμότητάς του, υποχρεώνουν το Δ.Σ. να λάβει τα ανάλογα διορθωτικά μέτρα, με σκοπό την αποκατάσταση των όρων της μακροχρόνιας βιωσιμότητάς του.

2) Στα πλαίσια των εν λόγω ρυθμίσεων (του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού και βάσει των υποδείξεων αντιστοίχων αναλογιστικών μελετών), παλαιότερη διοίκηση του Ταμείου, με την από 10-4-1995 απόφασή της, «καθήλωσε» το ανώτατο ποσό της καταβαλλόμενης επικουρικής σύνταξης στο ύψος (του σύμφωνα με το καταστατικό καταβαλλόμενου, την 31-12-1994, ποσού) των 149.400 δρχ. (438,44 €) και β) άλλη, μεταγενέστερη διοίκηση του Ταμείου, με απόφασή της, την 10-7-1997, καθήλωσε όλες τις, μέχρι τότε καταβαλλόμενες, συντάξεις στο ύψος που βρίσκονταν την 31-12-1996, ενώ αποφάσισε τη μη αναπροσαρμογή στο διηνεκές, όσων θα χορηγούνταν στο μέλλον, αλλά την καταβολή αυτών σύμφωνα με τον αρχικό τους υπολογισμό.

3) Διάφοροι συνταξιούχοι του ΤΑΠΙΑΤΑΤ, προσέφυγαν στο Δικαστήριο, κατά του κύρους της πιο πάνω, από 12-4-95, απόφασης του Δ.Σ. του Ταμείου. Βάσει των αγωγών αυτών, εκδόθηκαν οι υπ' αριθ. 2732/2001, 308/2002, 1118/2002 ΜΠΑ ΕφΑ02926/2001, ΕφΑ07738/2002 δικαστικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν ήδη καταστεί αμετάκλητες και απέρριξαν τις αντίστοιχες αγωγές, με τα εξής πεντακάθαρα και αδιαμφισβήτητα αιτιολογικά: «... Η καθήλωση του μηνιαίου επικουρικού βοηθήματος, είναι μέτρο γενικό και προβλεπόμενο για τη συνέχιση του σκοπού του ΤΑΠΙΑΤΑΤ, γεγονός που γνωρίζει ο ενάγων και ότι η αποδοχή της αγωγής (δηλ. η αποδέσμευση του μέτρου) θα δημιουργήσει προβλήματα στην εκπλήρωση του σκοπού αυτού, κυρίως σε σχέση με τα λοιπά μέλη που είναι ακόμα εν ενεργεία υπάλληλοι...». «...Εφόσον το μέτρο αυτό ήταν αναγκαίο και επιβεβλημένο, ορθώς εφαρμόστηκε. Υπό τα δεδομένα αυτά η αξίωση του ενάγοντος, καθίσταται καταχρηστική, ως αντιβαίνουσα τα επιβαλλόμενα όρια της καλής πίστης των συναλλακτικών ηθών και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος, αφού η ικανοποίησή της θα θέσει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του εναγομένου και συνακόλουθα και την προσδοκία παροχής σύνταξης των νεότερων γενιών των ασφαλισμένων, αλλά και το ίδιο του το δικαίωμα επί της σύνταξής του». «Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση του Δ.Σ. του εναγομένου, η οποία δεν ήταν παράνομη και αυθαίρετη, όπως ισχυρίζεται ο ενάγων, αλλά ελήφθη μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητας που του παρέχει η διάταξη του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού του εναγομένου. Εν όψει των παραπάνω και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη ότι η καθήλωση του μηνιαίου επικουρικού βοηθήματος στο ανωτέρω ποσό, είναι μέτρο γενικό και επιβεβλημένο για τη συνέχιση του σκοπού του εναγομένου, γεγονός το οποίο γνωρίζει ο ενάγων και ότι η αποδοχή της υπό κρίση αγωγής θα δημιουργήσει προβλήματα στην εκπλήρωση του σκοπού αυτού, κυρίως σε σχέση με τα λοιπά μέλη που είναι ακόμη εν ενεργεία υπάλληλοι, κρίνεται ότι η άσκηση της αγωγής υπερβαίνει τα επιβαλλόμενα όρια της καλής πίστης, των συναλλακτικών ηθών και κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος και συνεπώς αυτή είναι καταχρηστική (αρθ.281 Α.Κ), κατά την σχετική ένσταση που πρότεινε το εναγόμενο». «Υπό τα δεδομένα αυτά, η ένδικη αξίωση είναι καταχρηστική (Α.Κ. 281), ως υπερβαίνουσα τα επιβαλλόμενα όρια της καλής πίστης των συναλλακτικών ηθών και τον κοινωνικοασφαλιστικό σκοπό του δικαιώματος, αφού η πιο πάνω απόφαση του Δ.Σ. είναι γενική και αφορά όλους τους ασφαλισμένους στο εναγόμενο, η αποδοχή της (αγωγής) θα καταστήσει, σύμφωνα με τα αποδειχθέντα στοιχεία, αδύνατη την περαιτέρω λειτουργία του εναγομένου και την εκπλήρωση του καταστατικού του σκοπού, σε σχέση δε με τα λοιπά μέλη του που είναι ακόμη εν ενεργεία υπάλληλοι των συμμετεχουσών τραπεζών, κινδυνεύει να φαλκιδεύσει το δικαίωμά τους για λήψη επικουρικής σύνταξης».

4) Παράλληλα, το Π.Δ. 80/1997 «περί κλαδικού λογιστικού σχεδίου φορέων κοινωνικής ασφάλισης» ορίζει τα εξής: «Στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, στους λογαριασμούς του

«Κεφαλαίου», συμπεριλαμβάνονται και οι μελλοντικές τους υποχρεώσεις, προς τους Ασφαλισμένους που προκύπτουν από τη φύση της Ασφάλισης. Οι υποχρεώσεις αυτές, επειδή υπολογίζονται με μαθηματικούς τρόπους, ονομάζονται μαθηματικά χρέη ή αποθέματα, που είναι η παρούσα αξία των μελλοντικών παροχών προς τους Ασφαλισμένους του Ασφαλισμένου Φορέα για συντάξεις και λοιπές ασφαλιστικές καλύψεις. Ο υπολογισμός των υποχρεώσεων αυτών, πρέπει να γίνεται σε ετήσια βάση από υπεύθυνο αναλογιστή. Σε περίπτωση που προκύπτει ότι η υποχρέωση αυτή είναι μεγαλύτερη από τους ανωτέρω λογαριασμούς Κεφαλαίου, θα πρέπει να εξετάζεται η λήψη διορθωτικών μέτρων (αύξηση εισφορών, μείωση παροχών, αύξηση απόδοσης επενδύσεων, επίτευξη επιχορηγήσεων κ.λπ.), για την αντιμετώπιση της βιωσιμότητας του Ασφαλιστικού Οργανισμού».

5) Στο Πιστοποιητικό του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή του ΤΑΠΙΑΤΑΤ της 28-3-2005 (ΣΧΕΤ:Α.4.4) υπάρχει αποτυπωμένη η εξής παρατήρηση – υπόδειξη: «Στις Οικονομικές Καταστάσεις δεν έχει απεικονιστεί, όπως θα έπρεπε σύμφωνα με το Π.Δ. 80/1997, η παρούσα αξία των μελλοντικών υποχρεώσεων του «Ταμείου» για παροχές προς τους ασφαλισμένους του. Η αξία των υποχρεώσεων αυτών την 31/12/2004, σύμφωνα με σχετική αναλογιστική μελέτη, ανέρχεται στο ποσό των 703.398.153,98 € και υπερβαίνει την αξία του κεφαλαίου κατά 370.909.170,07 €, γεγονός που επιβάλλει τη λήψη διορθωτικών μέτρων».

6) Το έτος 2001, λόγω ραγδαίας επιδείνωσης των δεδομένων επί των οποίων στηρίχτηκε η αναλογιστική ισορροπία του Ταμείου (συγχώνευση συμμετεχουσών Τραπεζών, δραματική μείωση αριθμού ενεργών ασφαλισμένων, μεγάλη αύξηση αριθμού συνταξιοδοτούμενων μελών, δραματική μείωση αριθμού νεοεισερχομένων ασφαλισμένων κ.α.), εκπονήθηκε νέα αναλογιστική μελέτη, η οποία κατέληγε στα παρακάτω ευρήματα και πορίσματα. Αύξηση του αναλογιστικού ελλείμματος του Ταμείου ως εξής: α) Στην περίπτωση της διατήρησης των «παγωμένων» συντάξεων, θα προέκυπτε Αναλογιστικό Έλλειμμα ύψους 107.000.000.000 δρχ. (314.000.000 €). β) Στην περίπτωση της άρσης των παραπάνω μέτρων διασφάλισης βιωσιμότητας (που είχε λάβει το Δ.Σ. στις 12-4-95 και 10-7-1997), θα προέκυπτε Αναλογιστικό Έλλειμμα ύψους 332.000.000.000 δρχ. (975.000.000 €), δηλαδή θα εκτοξευόταν στο τριπλάσιο περίπου ύψος. γ) Στην εν λόγω μελέτη, προτείνεται η λήψη μέτρων για την κάλυψη του μακροχρόνιου αναλογιστικού ελλείμματος, ως εξής: «Για να καλυφθεί το, ανά σενάριο, μακροχρόνιο αναλογιστικό έλλειμμα απαιτείται η άμεση λήψη σειράς αυστηρών μέτρων (π.χ. δραστική μείωση του υπάρχοντος σήμερα πλαφόν 149.400 δρχ. στις συντάξεις ενεργών και συνταξιούχων, αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, αύξηση των εισφορών, χάραξη καλύτερης μακροχρόνιας επενδυτικής στρατηγικής κ.τ.λ.). Διαφορετικά αν διατηρηθεί η υπάρχουσα σήμερα κατάσταση, η μακροχρόνια ισορροπία εισροών και εκροών θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά, με άμεσες επιπτώσεις στην μακροχρόνια βιωσιμότητα του ΤΑΠΙΑΤΑΤ». Βάσει των παραπάνω ευρημάτων και πορισμάτων της μελέτης, η άρση των μέτρων διασφάλισης της βιωσιμότητας του Δ.Σ. της 12-4-95 και 12-7-1997, όχι μόνο ήταν αδύνατη, αλλά επιβαλλόταν ίσως και η λήψη αυστηρότερων μέτρων. δ) Πειθαρχώντας στις εν λόγω υποδείξεις της Αναλογιστικής μελέτης τους έτους 2001, οι Διοικήσεις του Ταμείου της περιόδου 2002-2005, έλαβαν συμπληρωματικά μέτρα, για την διασφάλιση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του Ταμείου.

3) Τι περιλάμβαναν τα συμπληρωματικά μέτρα και σε ποιο βαθμό ήταν αποτελεσματικά, συγκριτικά με μέτρα που είχαν ληφθεί κατά το παρελθόν;

Α) ΜΕΤΡΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ, ΔΕΝ ΚΡΙΘΗΚΕ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ

α1) Αγωγές κατά των Τραπεζών «Eurobank», «ΕΓΝΑΤΙΑ», ALPHA BANK» και «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ», για την αύξηση των ασφαλιζόμενων υπαλλήλων, μέσω της αναδρομικής εγγρα-

φής των προσλαμβανομένων υπαλλήλων, μετά τις συγχωνεύσεις, καθώς και των προϋπαρχόντων των συγχωνεύσεων υπαλλήλων, οι οποίοι δεν ήταν ασφαλισμένοι στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ.

α2) Εφαρμογή διαδοχικής ασφάλισης (υποχρεωτικά εφαρμοστέα, βάσει νόμου δημοσίας τάξεως αναγκαστικού δικαίου και βάσει τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, καθώς και βάσει απόφασης του ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, στις οποίες διάδικος ήταν το ίδιο το ΤΑΠΠΑΤΑΤ !!!).

α3) Αναστολή καταβολής συντάξεων όλων όσοι συνέχιζαν μετά τη σύνταξη να εργάζονται, με οποιουδήποτε είδους σύμβαση στις συμμετέχουσες στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ Τράπεζες (κατά γράμμα εφαρμογή του άρθρου 32 του καταστατικού)

α4) Κατάργηση δικαιώματος εξαγοράς χρόνου ασφάλισης σε όσους δεν είχαν συμπληρώσει 20ετία στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ και οι οποίοι, μετά την αποχώρησή τους από το ΤΑΠΠΑΤΑΤ, συνέχιζαν την εργασία τους σε άλλο εργοδότη, ενώ ασφαλίζονταν σε άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης (κατά γράμμα εφαρμογή του άρθρου 24 του καταστατικού).

α5) Κατάργηση της παράνομης χαριστικής πρακτικής για αναγνώριση του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας, χωρίς να γίνεται εξαγορά της στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, όπως σε όλους τους λοιπούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης της χώρας (εφαρμογή νομοθεσίας που ισχύει για όλους τους άλλους φορείς κοινωνικής ασφάλισης της χώρας, εκτός από το ΤΑΠΠΑΤΑΤ!)

α6) Κατάργηση παράνομης χαριστικής πρακτικής για χορήγηση σύνταξης σε όσους ασφαλιζόνταν στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, μετά την 13-3-1991, χωρίς προηγουμένως να πάρουν κύρια σύνταξη (αποκατάσταση της ορθής εφαρμογής σαφούς καταστατικής διάταξης).

α7) Κατάργηση της παράνομης χαριστικής πρακτικής για αναγνώριση διαφόρων χρόνων υπηρεσίας (σπουδών, πλασματικά κ.α.), χωρίς να γίνεται εξαγορά τους στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ (όπως σε όλους τους άλλους φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης της χώρας!)

α8) Κατάργηση της παράνομης «βιομηχανίας» χορήγησης αποφάσεων συνταξιοδότησης υπό αναστολή, στους οποίους «δικαιούχους» μάλιστα, εμφανώς αντικαταστατικά, αναγνωριζόταν το δικαίωμα της άμεσης εξαγοράς του χρόνου 20ετίας!

α9) Κατάργηση των δόσεων εξαγοράς, εφόσον το ποσό που αντιστοιχούσε στη δόση ήταν κατώτερο των 50 € (επικαιροποίηση μιας, εξόφθαλμα παρωχημένης, καταστατικής διάταξης).

α10) Εφάπαξ είσπραξη όλου του ποσού εξαγοράς, εφόσον το συνολικό ποσό αυτής ήταν κατώτερο των 2.500 € (επικαιροποίηση μιας, εξόφθαλμα παρωχημένης, καταστατικής διάταξης).

α11) Καθορισμός του ύψους μισθού εξαγοράς στο ύψος του μισθού, επί του οποίου πράγματι καταβάλλονταν εισφορές και όχι επί του «ιδιαίτερα μειωμένου», όπως περιγράφεται, εξαιρετικά ασαφώς, στο καταστατικό (πράξη νοικοκυροσύνης, προς εμφανές όφελος του ΤΑΠΠΑΤΑΤ).

α12) Είσπραξη από τα άλλα επικουρικά Ταμεία των, αναλογούντων στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, πόρων (για ορισμένους συνταξιούχους, μετά από συνεννόηση μαζί τους), λόγω εφαρμογής της διαδοχικής ασφάλισης, χωρίς ωστόσο να θεωρείται δεδομένη, από το ΤΑΠΠΑΤΑΤ, η δωρεάν αναγνώριση όλου του χρόνου ασφάλισής, σε όλα τα προηγούμενα Ταμεία (πράξη νοικοκυροσύνης, προς εμφανές όφελος του ΤΑΠΠΑΤΑΤ).

α13) Εκπόνηση και εφαρμογή επιστημονικών προγραμμάτων αξιοποίησης της περιουσίας του Ταμείου (ανάθεση της διαχείρισης των πόρων του ταμείου σε ειδικευμένες εταιρείες ή σε ειδικευμένους επιστήμονες, σύσταση δικών μας επενδυτικών προϊόντων κ.α.). Η πρώτη οργανωμένη προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση (με τη σύσταση δικού μας Α/Κ, που θα περιείχε ανστηρά και μόνο προϊόντα που επιτρέπει το καταστατικό) έγινε το έτος 2004, αλλά εξαιτίας της «σκανδαλογολίας» που ξεσηκώθηκε, από την τότε αντιπολίτευση (κύριοι Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, Γ. ΓΟΥΓΟΥΛΗΣ και Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ) και τους συνταξιούχους, εγκαταλείφθηκε. Για την ιστορία αναφέρουμε ότι αν συστηνόταν το Α/Κ, θα είχαν διασφαλιστεί για το Ταμείο, πρόσθετοι πόροι που θα υπερέβαιναν τα 30.000.000 €.

α14) Νομική – δικαστική διεκδίκηση των απολεσθέντων οικονομικών πόρων εξαιτίας της εφαρμογής «τυπικών ή άτυπων» προγραμμάτων

εθελουσίας εξόδου, από τις εργοδότης Τράπεζες.

α15) Κατάργηση της, σαφώς αντικαταστατικής, πρακτικής για την, κατά 40%, μείωση του ποσού εξαγοράς στις περιπτώσεις θανόντων ασφαλισμένων.

α16) Διασφάλιση πρόσθετων ετήσιων πόρων ύψους 800.000 – 1.000.000 € περίπου, λόγω της απόλυτα νόμιμης εφαρμογής της πρακτικής για την πώληση και επαναγορά των Ο.Ε.Δ., κατά τις επετείους είσπραξης των τοκομεριδίων και της διασφάλισης της είσπραξης των συνολικών τοκομεριδίων αυτών, χωρίς την καταβολή φόρου 10% επί των τόκων τους.

α17) Άμεση ρευστοποίηση των Α/Κ διαχείρισης των διαθεσίμων και συναφών (ύψους 66.000.000 € περίπου) που είχαν πολύ χαμηλές αποδόσεις, αρκετά μικρότερες ακόμα και των συνθετικών καταθέσεων.

Β) ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ, ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΝ Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ (ΜΕΣΩ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ)

Η εκπόνηση και η εφαρμογή νέας συνταξιοδοτικής κλίμακας, στην οποία θα λαμβάνονταν υπόψη και στοιχεία κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα, με σημαντικά κίνητρα παραμονής στην ασφάλιση και εξάλειψη των κινήτρων πρόωρης αποχώρησης, η οποία, πράγματι, έχει αποβεί καταστροφική για το Ταμείο. Μια τόσο σοβαρή πρόταση προς τη Γ.Σ. (σχετικά με το σοβαρότερο μέτρο), ασφαλώς και προϋπέθετε την εκπόνηση εμπειριστωμένης και τεκμηριωμένης, αναλογιστικής μελέτης, η οποία και έγινε.

Γ) Λόγω της συνεχιζόμενης επιδείνωσης των δεδομένων, στα οποία είχε στηριχθεί η αναλογιστική ισορροπία του Ταμείου (συνεχής ραγδαία μείωση των ενεργών ασφαλισμένων, μεγάλη αύξηση αριθμού συνταξιοδοτούμενων ασφαλισμένων, μηδενισμός πλέον του αριθμού των νεοεισερχομένων ασφαλισμένων κ.α.), εκπονήθηκε νέα Αναλογιστική Μελέτη, η οποία κατέληγε στα εξής ευρήματα και πορίσματα:

α) Στην περίπτωση της διατήρησης των «παγωμένων συντάξεων», θα προέκυπτε αναλογιστικό έλλειμμα ύψους 402.000.000 €.

β) Στην περίπτωση της άρσης των μέτρων διασφάλισης της βιωσιμότητας που είχε λάβει το Δ.Σ. στις 12-4-95 και 10-7-1997, θα προέκυπτε αναλογιστικό έλλειμμα ύψους 983.000.000 € (δηλαδή αύξηση κατά 145%, σε σχέση με το αναλογιστικό έλλειμμα των 402.000.000 €, που θα υπήρχε αν συνέχιζαν να ισχύουν οι αποφάσεις του εν λόγω Δ.Σ. Σημειωτέον, ότι η διοίκησή μας τις διατήρησε αλώβητες, ως είχε σαφή καταστατική υποχρέωση, σύμφωνα με τις αναλογιστικές μελέτες που είχαν εκπονηθεί, αλλά και σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα των αμετακλήτων δικαστικών αποφάσεων, παρά το γεγονός ότι δεχόμασταν αόριστες «πιέσεις» από τους συνταξιούχους για πλήρη απελευθέρωση των συντάξεων). Παράλληλα, θεωρώ αναγκαίο να υπενθυμίσω το καταληκτικό πόρισμα της εμπειριστωμένης γνωμοδότησης του καθηγητού κ. Λ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, για το εφαρμοζόμενο ασφαλιστικό σύστημα του ΤΑΠΠΑΤΑΤ: «Το σύστημα είναι δυσεξήγητο, διότι δεν υπάρχει εγγύηση (του εργοδότη ή του κράτους) ότι θα καλύπτει τυχόν ανεπάρκειες του συστήματος. Η έλλειψη της εγγύησης είναι συνέπεια του γεγονότος ότι, το ασφαλιστικό σύστημα είναι αυτοδιαχειριζόμενο και όχι ετεροδιαχειριζόμενο, διότι εγγύηση προς αυτοδιαχειριζόμενο σύστημα φορέα είναι εύλογη, μόνον αν αφορά την είσπραξη των ασφαλιστών, (τοιαύτη σε εγγύηση όντως υπάρχει, διότι αυτά είναι ορισμένα), δεν είναι όμως εύλογη ως προς μη ορισμένα ασφαλισματα, καθοριζόμενα από την διοίκηση του συστήματος. Αν το, υπό αυτοδιαχείριση, ασφαλιστικό σύστημα, δίδει περισσότερα και μεγαλύτερα βοηθήματα σήμερα και κατ' αυτόν τον τρόπο ματαιώνει τα μελλοντικά βοηθήματα, δηλαδή παραβαίνει ή παραλείπει τις αναλογιστικές μελέτες, όπως είναι δυνατόν να συμβεί στα αυτοδιαχειριζόμενα συστήματα, εγγύηση τρίτου (όπως π.χ. κράτους προς ΙΚΑ, περιοριζόμενη και αυτή κατά το Ν. 3029/02) δεν είναι δυνατή. Το ασφαλιστικό σύστημα του Ταμείου είναι, επομένως, σύστημα ορισμένων υποχρεώσεων, εντός των ορίων της εκάστοτε ισχύουσας αναλογιστικής μελέτης».

Τα συμπεράσματα είναι οφθαλμοφανή. Η διοί-

κήσή μας, ως είχε σαφή καταστατική υποχρέωση (σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού), έλαβε την παραπάνω σειρά «ήπιων και λογικών μέτρων», για την διασφάλιση της μακροχρόνιας διαβίωσης του ταμείου. Τα ληφθέντα μέτρα, στηριζόμενα σε αλληπάλληλες αναλογιστικές μελέτες, θα ήταν δυνατόν ακόμα και «να αντίκεινται σε ορισμένες καταστατικές διατάξεις», δεδομένου ότι το παρόμοιο, πολύ πιο «σκληρού χαρακτήρα» μέτρο, που είχε παλιότερα ληφθεί αν και ήταν σαφώς αντίθετο με τις διατάξεις του άρθρου 22 του καταστατικού, είχε κριθεί νόμιμο με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις!!! Η διοίκησή μας παρέδωσε ένα ταμείο το οποίο, σύμφωνα με τη μελέτη χρηματοροών που είχε συνταχθεί, είχε διασφαλισμένη θετική περιουσία για 21 τουλάχιστον έτη.

4) Πως πιστεύετε ότι διαγράφεται το μέλλον του ΤΑΠΠΑΤΑΤ, δεδομένων των επιλογών της σημερινής Διοίκησης;

Με μια λέξη, ζοφερό και οι λόγοι είναι ξεκάθαροι. Οι συνδικαλιστικοί μας αντίπαλοι, αφότου παρέλαβαν τη διοίκηση του ΤΑΠΠΑΤΑΤ τον Απρίλιο του 2006, ως Προσωρινή Διοίκηση ακόμα και α) χωρίς να έχουν οποιαδήποτε εξουσία προς τούτο, (βάσει της υπ' αριθ. 2091/3-4-06 απόφασης του ΜΠΑ που τους διόρισε), β) κατά σαφή παραβίαση των πορισμάτων των αναλογιστικών μελετών, γ) κατά απροκάλυπτη παραβίαση του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού και δ) κατά εξόφθαλμη παραβίαση του γράμματος και πνεύματος των προαναφερθέντων δικαστικών αποφάσεων, ήσαν, στις 20-6-2006, το μέτρο του περιορισμού του ύψους των συντάξεων, το οποίο ίσχυε, νόμιμα, βάσει αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, από 12-4-1995 και 10-7-1997. Αποτέλεσμα, η άμεση, κατά 6 ολόκληρα χρόνια (αυτό προβλέπεται από την πιο πάνω μελέτη χρηματοροών), μείωση του χρόνου θετικής περιουσίας του ταμείου, από τα 21 στα 15 έτη. Σε αυτό το αντικαταστατικό και ασύνετο μέτρο πρέπει να αναζητηθούν τα αίτια της γρήγορης διάλυσης του ΤΑΠΠΑΤΑΤ και όχι στους νόμιμους και λελογισμένους περιορισμούς που τέθηκαν σε ανύπαρκτα ή κακώς κείμενα καταστατικά δικαιώματα ασφαλισμένων. Στη συνέχεια βέβαια η «διοίκηση ...της εξυγίανσης» κατάρχησε και όλα τα υπόλοιπα ήπια συμπληρωματικά μέτρα βελτίωσης της βιωσιμότητας του ταμείου, τα οποία είχε λάβει η διοίκησή μας. Και σε αυτό το θέμα η σύγκριση των δύο διοικήσεων είναι πολύ εύκολη. Θεωρούμε ότι η διοίκησή μας, σε αυτόν τον εξαιρετικά σύνθετο τομέα, ενήργησε, τόσο σύμφωνα με το καταστατικό, όσο και με προνοητικότητα, επιδεικνύοντας πνεύμα σύνεσης και νοικοκυροσύνης, χωρίς να υποκύψει σε πιέσεις συνταξιούχων ή εν δυνάμει συνταξιούχων (δηλαδή ασφαλισμένων που θέλουν 1-5 χρόνια για να συνταξιοδοτηθούν) για αλόγιστες παροχές, για τις οποίες, άλλωστε, δεν υπήρχε το ανάλογο κεφάλαιο στο Ταμείο. Αυτό ήταν το πνεύμα της διοίκησής μας. Πασχίζαμε να διασφαλίσουμε τη σύνταξη και στον πιο νέο ασφαλισμένο μας, χωρίς να υπολογίζουμε το συνδικαλιστικό κόστος. Συμπληρώνω εδώ, ότι η δική μας θέση ήταν ότι η πλήρης άρση του PLA-FOND προϋπέθετε, το δίχως άλλο, την ταυτόχρονη ένταξη στο ΕΤΑΤ. Αντίθετα, η διοίκηση που μας διαδεχθηκε ενήργησε με μοναδικό γνώμονα, το συνδικαλιστικό της όφελος, προκειμένου να «αλιεύσει» χιλιάδες πηλούς συνταξιούχων, αγνοώντας αναλογιστικές μελέτες και καταστατικές διατάξεις. Και το κυριότερο, μετά από όλα αυτά, παριστάνει και τον θεματοφύλακα του καταστατικού και της εξυγίανσης, ενώ, εδώ και τρία και πλέον χρόνια, παλινωδεί σχετικά με την ένταξη στο ΕΤΑΤ. Χωρίς ίχνος υπερβολής, θεωρώ την εν λόγω διοίκηση «νεκροθάφτη» κάθε, καλώς νοούμενης, προοπτικής για το ΤΑΠΠΑΤΑΤ. Ας τους κρίνουν ανάλογα οι ασφαλισμένοι και ιδίως οι ασφαλισμένοι ηλικίας 50 ετών και κάτω, οι οποίοι, όπως πάνε τα πράγματα είναι βέβαιο ότι δεν θα πάρουν δεκάρα τσακιστή ως επικουρική σύνταξη, ενώ θα έχουν πληρώσει εισφορές για 35 χρόνια!!!

5) Η συγκροτημένη σκέψη και η βαθιά γνώση του αντικείμενου είναι απαραίτητα στοιχεία για τα πρόσωπα που απαρτίζουν μία Διοίκηση. Πως πρέπει, κατά τη γνώμη σας να ανταποκρίνεται ένα μέλος του Δ.Σ. του Ταμείου στις σύγχρονες απαιτήσεις του ασφαλιστικού γίγνεσθαι;

Πιστεύω ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που

εμπλέκονται στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ θα έπρεπε να στέλνουν τους «άριστους» ως εκπροσώπους τους στο ΔΣ του ΤΑΠΠΑΤΑΤ, πράγμα που ελάχιστες φορές έχει γίνει στο παρελθόν. Η μεγάλη πλειονότητα όλων όσων κατά καιρούς συμμετείχαν στα διοικητικά σχήματα του ΤΑΠΠΑΤΑΤ, δυστυχώς, δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες των Συλλόγων και των παρατάξεων που εκπροσωπούσαν. Κυρίως, όμως, δεν ανταποκρίθηκε στις μεγάλες ανάγκες του ίδιου του Ταμείου και δεν επεδείξε την «επιμέλεια του μέσου συνετού οικογενειάρχου», αφού απλά, ποτέ αναλογίστηκαν τις ευθύνες τους και δεν ασχολήθηκαν ενεργά και επί της ουσίας με τα θέματα του Ταμείου. Εξαιτίας της «αδιαφορίας» και της «απάθειας», οδηγηθήκαμε στην, εν λευκώ, ανάθεση του χειρισμού, εξαιρετικά κρίσιμων, θεμάτων του ΤΑΠΠΑΤΑΤ, στον υπηρεσιακό μηχανισμό του Ταμείου (και ιδίως στην Διευθύντρια κ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ), με πολύ επώδυνα αποτελέσματα για το Ταμείο, σε όλους τους τομείς δράσης του - οργανωτικό, επενδυτικό, συνταξιοδοτικό). Δυστυχώς η παρουσία μελών του ΔΣ με «τουριστικά χαρακτηριστικά», έβλαψε τα συμφέροντα του Ταμείου.

6) Ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχομένων εκ της Ιονικής, κος Σ. Φυλιππόπουλος έχει διατυπώσει πολλάκις, μέσω άρθρων και ειδικών δημοσιευμάτων, τις σοβαρές του επιφυλάξεις, όσον αφορά τη νομιμότητα της λειτουργίας της σημερινής Διοίκησης του ΤΑΠΠΑΤΑΤ. Ποια είναι η δική σας θέση;

Οι εκλογές, από τις οποίες αναδείχθηκε η σημερινή διοίκηση του Ταμείου, είναι απολύτως άκυρες. Ήδη, έχει ξεκινήσει η διαδικασία προσβολής του κύρους των εν λόγω εκλογών, προκειμένου να αποκατασταθεί η νομιμότητα της λειτουργίας της διοίκησης του Ταμείου. Πάντως, εκτός από το τυπικό στοιχείο της νομιμότητας, υπάρχει και αδήριτη ανάγκη για τη διασφάλιση της καθολικής εκπροσώπησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων και όλων των συνδικαλιστικών τάσεων γενικά, στο ΔΣ, προκειμένου να αντιμετωπιστούν συναινετικά και αποτελεσματικά τα ακανθώδη προβλήματα.

7) Θεωρείτε πως είναι απαραίτητη η σύγκληση μιας ξεχωριστής συνέλευσης με σκοπό την ολοκληρωμένη ενημέρωση των μελών του Ταμείου όσον αφορά το σημείο στο οποίο βρίσκεται σήμερα το ΤΑΠΠΑΤΑΤ, καθώς επίσης και για τη λήψη αποφάσεων για το μέλλον του;

Εφόσον διασφαλιστεί σχετική σύμπνοια θέσεων και προτάσεων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του ΤΑΠΠΑΤΑΤ, εφόσον δεν αναλωθούμε στα «θέματα καρέκλας» και εφόσον δεν συμμετάσχουν οι αδιάλλακτοι (πχ. κ. Ντίνος, κ. Βέργος κ.α.), πρέπει να κατευθυνθούμε προς μια καθοριστική Γ.Σ. (όχι απλά ενημερωτικού, αλλά αποφασιστικού χαρακτήρα). Απαραίτητη, βέβαια, προϋπόθεση είναι και η προγενέστερη εκπόνηση, με καταγεγραμμένους ρυθμούς, των απαραίτητων μελετών (αναλογιστικές, νομικές, κ.α.) και η κατάρτιση των τελικών προτάσεων, οι οποίες θα απαντούν (έστω μακροπρόθεσμα, αν όχι πλήρως) στο κεφαλαιώδες ζήτημα της διασφάλισης της επικουρικής μας σύνταξης. Είμαι αντίθετος σε κάθε απόπειρα «στρογγυλέματος» και «συνδικαλιστικών παζαριών». Ο γόρδιος δεσμός δεν λύθηκε με σχολαστικές και ατέρμονες προσπάθειες, παρά μόνο με το ξίφος του Μ. Αλέξανδρου.

8) Ποια υπήρξε διαχρονικά η αντιμετώπιση του Ταμείου από τις Διοικήσεις των τραπεζών στις οποίες εργάζονταν ασφαλισμένοι του;

Οι τράπεζες διαχρονικά αντιμετώπισαν το Ταμείο, με σκοπό την εξυπηρέτηση, αποκλειστικά, των δικών τους συμφερόντων. Εκμεταλλεύτηκαν στυγνά όλες τις καταστατικές μας αδυναμίες (πχ. για απονομή σύνταξης στα 45 για τις γυναίκες, χωρίς ταυτόχρονη απονομή κύριας σύνταξης από το ΤΑΠΠΑΤ, ΙΚΑ, κλπ και με ασφαλισμένο χρόνο 20 ετών όχι στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, αλλά αθροιστικά σε όλους τους φορείς κύριας σύνταξης!) και επισώρευσαν στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ, μέσω των αλληπάλληλων προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου, πολύ μεγάλα οικονομικά βάρη. Αυτοί, με βάση το δικό τους συμφέρον, «καλά έκαναν». Εμείς, η πλευρά των ασφαλισμένων και των εμπλεκόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων, με απaráδεκτα αντιφατική συμπεριφορά, περί άλλων μεριμνούσαμε και τυρβάχαμε. Αντί να «μπαλώσουμε τις τρύ-

πες», δηλαδή να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα με άμεση καταστατική τροποποίηση, από τη μια μεριά «κοπτόμασταν» δηθεν, επειδή οι τράπεζες φόρτωναν το ΤΑΠΠΑΤΑΤ με μεγάλα βάρη, από την άλλη όμως «χαϊδεύαμε» τους συμμετέχοντες στα προγράμματα εθελουσίας εξόδου, «γλυκαίνοντάς τους τον πόνο» για τα ανταλλάγματα που πήραν, ανάμεσα στα οποία φυσικά, ήταν και αυτό της συνταξιοδότησης από το ΤΑΠΠΑΤΑΤ, με τους, ληστρικούς για το Ταμείο, όρους. Και σε αυτό το πρόβλημα αποδειχθήκαμε, λοιπόν, πολύ κατώτεροι των περιστάσεων. Και φυσικά, όψιμοι ληονταρισμοί για δικαστική διεκδίκηση του κόστους δεν μας απαλλάσσουν των καιρίων ευθυνών μας. Ούτε, ασφαλώς, αλλάζει το καταστρεπτικό αποτέλεσμα για το ΤΑΠΠΑΤΑΤ, με τις πομφόλυγες του κυρίου Α. Ντίνου, περί δήθεν υποχρέωσης των τραπεζών να καλύπτουν τα οποιαδήποτε ελλείμματα.

Στο σημείο αυτό, οφείλω να δώσω έμφαση και σε άλλα δύο πεδία, στα οποία οι τράπεζες που προέρχονται από συγχωνεύσεις, δεν επέδειξαν την πρόπουσα στάση έναντι του ΤΑΠΠΑΤΑΤ. Το πρώτο, είναι η πλήρως αρνητική και ανελαστική στάση τους, όσον αφορά τουλάχιστον την ηθική (και πιθανότατα νομική) υποχρέωση τους να ασφαλίζουν στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ τους προσλαμβανόμενους νέους υπαλλήλους τους, αλλά και τους παλαιότερους που υπάγονταν στην ασφάλιση άλλων επικουρικών Ταμείων. Αυτό τελικά οδήγησε στον μηδενικό, πλέον, ρυθμό εισόδου νέων ασφαλισμένων, άρα και στην αδυναμία εφαρμογής του διανεμητικού συστήματος. Το δεύτερο, είναι η απροθυμία τους να υποστηρίξουν τη μέγιστη δυνατή απόδοση των αποθεματικών του Ταμείου (χωρίς, ειδικά για αυτή την περίπτωση, να παραμερίσουν το στενό επιχειρηματικό τους συμφέρον), καθώς οι επενδυτικές προσπάθειες που αναλάμβαναν, υπέκρυπτε πάντα την εξυπηρέτηση των δικών τους κερδών ή και άλλων ωφελειών. Ποτέ δεν έχει υπάρξει ουσιαστικός και ειλικρινής διάλογος μεταξύ των δύο πλευρών (Τραπεζών και διοίκησης ΤΑΠΠΑΤΑΤ), για την εξεύρεση όλων των σημείων σύγκλισης τους, αλλά και την σαφή οριοθέτηση των διαφορών, ώστε να είναι πλέον ξεκάθαροι οι κανόνες του παιχνιδιού.

9) Κατά τα φαινόμενα το ΕΤΑΤ ανήκει πια στο παρελθόν. Αφενός εξαιτίας των σχετικών δικαστικών αποφάσεων και αφετέρου λόγω της θέσης της κυβέρνησης ότι δεν μπορεί να αποτελέσει έναν σοβαρό ασφαλιστικό φορέα. Από τη μεριά της η ΟΤΟΕ διακηρύσσει, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, ότι για αυτή η μόνη αποδεκτή λύση είναι η δημιουργία ενός παντραπεζικού επικουρικού ασφαλιστικού φορέα. Αλήθεια, εσείς πιστεύετε ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την απόπειρα ενός τέτοιου εγχειρήματος και πόσες πιθανότητες έχει να υλοποιηθεί;

Τυπικά, το ΕΤΑΤ υφίσταται. Ίσως όμως σε λίγο να εκλείψει, τόσο τυπικά, όσο και ουσιαστικά. Κατά τη γνώμη μου, το ΕΤΑΤ αποτέλεσε μια αρκετά καλή ευκαιρία για την επίλυση του προβλήματός μας. Απαραίτητη θεμελιακή προϋπόθεση για να διασφαλίσουμε τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα ήταν η συνέχιση, στο διηνεκές, της ισχύος των καταστατικών όρων απονομής της σύνταξης. Ωστόσο, πριν την έναξή μας, έπρεπε να προηγηθεί η λελογισμένη προσαρμογή των εν λόγω διατάξεων στις σύγχρονες ασφαλιστικές συνθήκες και εξελίξεις (π.χ. τέλος οριστικό ή ίσως και κλιμακωτά σε όλες τις, προκλητικά χαριστικές για το κοινωνικό σύνολο, ρυθμίσεις κ.α.). Δεν είναι δυνατόν να εμφανιζόμαστε σήμερα, απαιτώντας να έχουμε χρόνο ασφάλισης στο ΤΑΠΠΑΤΑΤ ενός έτους και να παίρνουμε σύνταξη για 35. Επιτελούς, πρέπει κάποτε να αποδείξουμε ότι είμαστε σοβαροί και αξιόπιστοι και να απομονώσουμε τις αδιάλλακτες απόψεις. Είμαστε και εμείς μέρος του κοινωνικού συνόλου, όχι κάτι το ξεχωριστό για να έχουμε παραπάνω δικαιώματα από τους άλλους Έλληνες. Οποιοι έχουν την άποψη ότι είναι κεκτημένο δικαίωμα τους η δωρεάν αναγνώριση ετών ασφάλισης, δεν μπορούν να έχουν θέση στις συνομιλίες μας. Θεωρώ εγκληματικά λανθασμένες τις απόψεις ότι εμείς οι διαμορφωτές κάποιας πολιτικής της παλιότερης γενιάς, έχουμε το δικαίωμα να υποθηκεύσουμε το ασφαλιστικό μέλλον των νεότερων συναδέλφων μας, με το αφέλες επιχειρήματι ότι τις δικές τους συντάξεις θα τις επιβαρυνθούν οι γενιές μετά από αυτούς. Το ΕΤΑΤ, λοιπόν, ίσως να ήταν η τελευταία χαμένη ευκαιρία για το συνδικαλιστικό μας κίνημα. Τα ασφα-

λιστικά προβλήματα δεν λύνονται με «τσιτάτα» του στυλ, «να εγγυηθούν οι τράπεζες τις συντάξεις» κλπ., διότι πλέον, είναι πολύ πιθανόν οι «εγγυήτριες» τράπεζες να εκλείπουν ή να μην είναι καν σε θέση να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Όταν ορισμένοι συνάδελφοί μας υπεραμύνονται του δημοσίου χαρακτήρα της ασφάλισης και από την άλλη, θέλουν τις τράπεζες, που είναι ιδιωτικές - κερδοσκοπικές επιχειρήσεις, ως εγγυήτριες των συντάξεων, αυτοαναιρούνται. Αποκλειστικά υπεύθυνοι για την απώλεια της λύσης του ΕΤΑΤ, είναι οι διοικούντες του Ταμείου από το 2006 μέχρι σήμερα. Όψιμα και υποκριτικά ενδιαφέρθηκαν για τη λύση την οποία προηγουμένως τορπιλίζαν με λόγια (ανακοινώσεις κλπ.) και έργα (δικαστικές προσφυγές, αποφάσεις Γ.Σ. κλπ.). Ποια άλλη πιθανή λύση διαφαίνεται για το υπαρκτό πρόβλημά μας; Η ΟΤΟΕ εδώ και πολλά χρόνια προέβαλλε ως λύση τη δημιουργία ενιαίου παντραπεζικού ασφαλιστικού φορέα, με τους όρους που είχαν εγκριθεί από τα συνέδρια της, αλλά αυτό ποτέ δεν προωθήθηκε σωστά. Και αυτό, διότι ενώ ήταν ορθότατη, όσον αφορά την πολιτική της διάσταση (ενιαίος φορέας), τελικά καθίστατο ουτοπική, όσον αφορά τους όρους κατάρτισής της. Δεν είναι δυνατόν τις αρχές του 21ου αιώνα, όταν ο μέσος όρος ηλικίας των γυναικών είναι τα 85 έτη και των ανδρών τα 82, εμείς να έχουμε απαίτηση και να προβάλλουμε ως αίτημα, τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης στο 45ο έτος. Το συνδικαλιστικό κίνημα φέρει τεράστιες ευθύνες για το ασφαλιστικό πρόβλημα, ενώ φυσικά τη μέγιστη ευθύνη φέρει το κράτος. Εν κατακλείδι, θεωρώ ότι η λύση της ΟΤΟΕ, όπως μέχρι σήμερα έχει αναπτυχθεί, είναι πράγματι ουτοπική. Η όποια πιθανότητα επιτυχίας της, εξαρτάται από την κατάρτιση πραγματικών όρων, που θα διασφαλίζουν, όμως, ικανοποιητικό επίπεδο ασφάλισης.

10)Αφού κρίνετε ανέφικτο τον στόχο της δημιουργίας παντραπεζικού ασφαλιστικού ταμείου, ποια είναι η δική σας πρόταση για την επίλυση του ακανθώδους ζητήματος της επικουρικής σύνταξης των τραπεζοϋπαλλήλων;

Εφόσον δεν ευδόωσε η λύση του ΕΤΑΤ, η καλύτερη εναλλακτική είναι η αξιοποίηση της διάταξης του άρθρου 11 του Ν3029/2002, για δημιουργία ενιαίου ταμείου επικουρικής ασφάλισης, το οποίο θα λειτουργεί με μορφή Ν.Π.Ι.Δ.. Πιστεύω ότι αν όλοι οι ενδιαφερόμενοι έχουν ειλικρινείς προθέσεις (και δεν κινούνται με την συνήθη υστεροβουλία π.χ. να ρίξουν τα βάρη στους άλλους, να ευνοήσουν τη δική τους πληθυσμιακή ομάδα έναντι άλλης ή άλλων και γενικά να χειρίζονται τα σοβαρότατα αυτά θέματα με υποχθόνιες συνδικαλιστικές κοιτοπονηριές) και το όλο εγχείρημα ξεκινήσει από μηδενική βάση, χωρίς ιδεολογικές και τραπεζικές προκαταλήψεις, είναι πολύ πιθανόν να πετύχει. Παράλληλα, είναι βέβαιο ότι η επίτευξη του στόχου αυτού, δεν στερεί από κανένα τραπεζικό χώρο το δικαίωμα να δημιουργήσει επαγγελματικό ταμείο ασφάλισης, ανά τραπεζα, για συμπληρωματικές καλύψεις παροχών επικουρικής σύνταξης. Η επιτυχία αυτής της πρότασης της ΟΤΟΕ, με δεδομένες τις σημερινές εκφρασμένες θέσεις της, είναι αδύνατη. Εάν η Ομοσπονδία προβάλλει ρεαλιστικούς όρους και δεν προκύψουν τριβές για «ρίξιμο» ορισμένων πληθυσμιακών ομάδων έναντι άλλων, οι πιθανότητες επιτυχίας αυξάνονται. Υπό αυτούς τους όρους, δε θεωρώ ανέφικτη τη δημιουργία παντραπεζικού ασφαλιστικού Ταμείου, σίγουρα όμως τη θεωρώ ελάχιστα πιθανή, λόγω του ότι γνωρίζω τις αντιλήψεις, τα δεδομένα, τις καταστάσεις και τα πρόσωπα στο χώρο της ΟΤΟΕ. Στην περίπτωση της, μη γενικής, συναινετικής, επίλυσης και θεωρώντας την αυτόματη λύση με κρατική πρωτοβουλία, μη επιθυμητή, δυστυχώς η μόνη εναλλακτική που απομένει είναι η, κατά πληθυσμιακή ομάδα, αντιμετώπιση της κατάστασης, μέσω της σύστασης ταμείου επαγγελματικής ασφάλισης. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, ήδη, είναι υποχρεωμένες να επεξεργαστούν αξιόπιστες προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή. Αυτό που σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επαναληφθεί είναι το κακίστο προηγούμενο του πτωχεύσαντος Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης της Γενικής Τράπεζας. Όπως είναι γνωστό, δεν χορηγεί σύνταξη εδώ και 19 μήνες, ενώ ούτε η τράπεζα αναλαμβάνει να επωμιστεί το κόστος της πιθανής ένταξης στο ΕΤΑΤ. Εν τω μεταξύ, το ίδιο το κράτος δεν θέλει (ή δεν μπορεί) να υποχρεώσει την τράπεζα να εφαρμόσει το νόμο του Ελληνικού Κράτους!!! Των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν.

σχόλια που καίνε...

Ο Γκιάτης τώρα και σε ρόλο οικονομικού αναλυτή

Είναι σε όλους γνωστό ότι ο σύλλογός μας διατηρεί έντονες επιφυλάξεις, όσον αφορά τον τρόπο που ασκεί την συνδικαλιστική της πολιτική η παράταξη της «Αυτόνομης Συνδικαλιστικής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων στην ALPHA BANK». Μέχρι σήμερα, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, ο σύλλογός μας διατηρούσε σοβαρές επιφυλάξεις για τον τρόπο που ασκείται η αντιπολίτευση απέναντι στον κ. Γκιάτη. Ωστόσο, το τελευταίο διάστημα πράγματι διαπιστώνουμε μια ευχάριστη αλλαγή στις αντιδράσεις και στην κριτική των παρατάξεων προς το σύλλογο προσωπικού ALPHA BANK. Συνεπώς, νιώθουμε υποχρεωμένοι να επικροτήσουμε ορισμένες από τις τελευταίες της ανακοινώσεις, καθώς μας βρίσκουν απολύτως σύμφωνους, ως προς το περιεχόμενο. Για αυτό το λόγο, παραθέτουμε αυτούσια την πιο εύστοχη και απολαυστική, κατά την εκτίμησή μας, ανακοίνωση που δημοσίευσε πρόσφατα η «Πρωτοβουλία».

Η ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ... ΚΑΙ Ο ΓΚΙΑΤΗΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Στο πεδίο της ανάλυσης της ελληνικής οικονομίας αποφάσισε να επεκταθεί το προεδρείο του Συλλόγου, με την πρωτοχρονιάτικη ανακοίνωση με τίτλο «2010, η πιο κρίσιμη χρονιά για το μέλλον μας». Πρόκειται για ανακοίνωση με επιστημονική ανάλυση επιπέδου... Πετρούλας και πολιτικής αντίληψης ανάλογης του Μίχαλου (του ΕΒΕΑ), όπου ξαφνικά οι Γκιάτης και Αθανασιάδης:

- Ανακάλυψαν ότι το «μοντέλο της ελληνικής οικονομίας είναι σαθρό και παρασιτικό», με μια οικονομία «που δεν παράγει τίποτα», και μοναδικό φάρο στο σκοτάδι την ALPHA BANK και το ελληνικό Τραπεζικό Σύστημα...!!!
- Επιχειρούν μέσα από την καλλιέργεια κλίματος τρομοδυστηρίας για τα ελλείμματα και καταστροφολογίας για την οικονομία, να περάσουν την αντίληψη κατάρρευσης εργατικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ

Οι έγκριτοι οικονομολόγοι του Συλλόγου θα πρέπει να μας εξηγήσουν πως είναι δυνατόν σε μια οικονομία «παρασιτική που δεν παράγει τίποτα», το τραπεζικό σύστημα που την δάνεισε αφειδώς τα τελευταία χρόνια να θεωρείται υγιές και ασφαλές... Ο Γκιάτης (φιλικά προσκείμενος στη ΝΔ) και ο Αθανασιάδης (στέλεχος του ΠΑΣΟΚ) θα πρέπει να κάνουν την αυτοκριτική τους γιατί στήριζαν την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ που ευθύνονται για την πλήρη αποσάθρωση και την κατάρρευση της οικονομίας... Μαύρο λοιπόν σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Όσοι αναδεικνύουν με ανορθολογικό τρόπο τα «ελλείμματα» του Ασφαλιστικού, καλό θα είναι να θυμούνται πως μόνο η ALPHA BANK «έβαλε μέσα» το Ασφαλιστικό Σύστημα πάνω από 1 δις ευρώ (με το ΤΑΙΠΙΑΤ και το νέο νόμο για το ΤΑΠ). Επομένως να πληρώσει αμέσως...

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλές ακόμη αντιφάσεις και μπουρδες των έγκριτων οικονομολόγων του Συλλόγου, όπως να θρηνούν για τη μείωση του αγροτικού προϊόντος από το 17% του Α.Ε.Π., όταν τέτοιο ποσοστό θεωρείται χαρακτηριστικό μη ανεπτυγμένης οικονομίας (η Ε.Ε. έχει μέσο όρο 1,9%). Επίσης, όσοι συνδικαλιστές ανησυχούν για την άνοδο των spread!! καλό θα είναι να μην γίνονται «αυτοεκπληρούμενοι προφήτες» όπως κάνουν οι διεθνείς κερδοσκόποι που προβάλλουν τρομοκρατικά σενάρια κατάρρευσης. Η ουσία όμως είναι αλλού.

Σημασία έχει ότι οι εκπρόσωποι εργαζομένων μιλούν σαν εργοδότες. Προτάσσουν σαν κύριο πρόβλημα τα «ελλείμματα» όπως κάνουν οι τραπεζίτες και τα παπαλάκια των χρηματαγορών, και όχι την ανεργία, την διανομή του εισοδήματος, την προστασία των εργατικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Αναδεικνύουν μονομερώς φαινόμενα διαφθοράς του Δημοσίου (ευθύνη ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) χωρίς συγχρόνως συγκεκριμένη κριτική σε ανάλογα φαινόμενα του ιδιωτικού τομέα, γεγονός που υποκρύπτει πολιτικές κατάρρευσης του κοινωνικού κράτους και ιδιωτικοποίησης των πάντων. Πίσω δε από την αλλαγή του συνδικαλιστικού τρόπου παρέμβασης κρύβεται η υποταγή στα κελεύσματα της εργοδοσίας και η αποδοχή του οικονομικού συστήματος που ιδιωτικοποιεί τα κέρδη και κοινωνικοποιεί τα χρέη.

Αν οι Γκιάτης και Αθανασιάδης επέλεξαν την ενασχόληση με την οικονομική ανάλυση νομίζουμε ότι μία οικονομική εκπομπή... ανάλογη της Πετρούλας και της Αφρούλας τους ταιριάζει. Αν πάλι αποφάσισαν να ασχοληθούν με την κεντρική πολιτική σκηνή,

καταλαβαίνουμε το ρόλο που διεκδικούν σαν «Μίχαλος των τραπεζών». Τους εκπροσώπους των εργαζομένων μόνο να σταματήσουν να κάνουν γιατί δεν θα μείνει τίποτα όρθιο από τα δικαιώματά μας. Ιανουάριος 2010

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ALPHA BANK

Ευχόμαστε ο έξυπνος τρόπος αντιπαράθεσης της «Αυτόνομης Συνδικαλιστικής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων στην ALPHA BANK» απέναντι στον εργοδοτικό συνδικαλισμό να έχει και συνέχεια. Επίσης ελπίζουμε όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις, ανεξαρτήτως των διαφορετικών απόψεων που πρεσβεύουν, να κατορθώσουν να συγκλίνουν στη βάση της εναντίωσης στον αναχρονιστικό εργοδοτικό συνδικαλισμό. Διαφορετικά, όπως παρατηρούν με οδυρότητα οι συνάδελφοι παραπάνω «...δεν θα μείνει τίποτα όρθιο από τα δικαιώματά μας».

Πυροτέχνημα η απάντηση του κ. Γκιάτη στην πρόκληση για διαφάνεια

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, ο σύλλογός μας είχε προκαλέσει τον πρόεδρο του συλλόγου προσωπικού ALPHA BANK, κ. Γκιάτη να προχωρήσουμε από κοινού στον έλεγχο από ορκωτούς λογιστές κοινής αποδοχής, τόσο των οικονομικών του συλλόγου που εκπροσωπεί, όσο και του συλλόγου μας.

Ο κ. Γκιάτης, όπως ήταν δυστυχώς αναμενόμενο, αντί να ανταποκριθεί με υπευθυνότητα στην πρόκλησή μας και να διαλύσει έτσι κάθε πιθανή υποψία, προτίμησε να επιδοθεί σε φτηνά τρικ εντυπωσιασμού. Ξαφνικά, εμφανίζεται ένα έντυπο, υπογεγραμμένο από ορκωτό λογιστή, στο οποίο πιστοποιείται η διενέργεια οικονομικού ελέγχου στο σύλλογό του.

Προφανώς, ο κ. Γκιάτης δεν κατενόησε την ουσία της πρότασής μας. Επανερχόμαστε λοιπόν για να την καταστήσουμε σαφή. Ο ορισμός ορκωτών λογιστών είναι αδιανόητος, χωρίς τον ταυτόχρονο ορισμό τεχνικών συμβούλων από όλες τις παρατάξεις που δραστηριοποιούνται στο χώρο. Κάθε τι άλλο, δεν είναι παρά ένα θέατρο σκιών με αμφιβόλου κύρους αποτελέσματα.

Έτσι λοιπόν, διευρύνουμε την πρότασή μας και προτείνουμε τη δημοσιοποίηση και ανάλυση των λειτουργικών εξόδων των δύο συλλόγων, ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία στους συναδέλφους για το αν και κατά πόσο τα χρήματα των συνδρομών τους πιάνουν τόπο. Ελπίζουμε αυτή τη φορά να αντιληφθεί ο κ. Γκιάτης το νόημα και όχι το γράμμα της πρότασής μας. Πιστεύουμε ότι, αν όλα είναι κανονικά, καμία αντίρρηση δεν θα υπάρχει από τον σύλλογο προσωπικού. Άλλωστε, καθαρός ουρανός, αστραπές δεν φοβάται...

Διαίρει και βασίλευε

Η νέα ανοησία που αναμασούν οι «εκπρόσωποι» του συλλόγου συνταξιούχων είναι το τι δουλειά έχουν οι εν ενεργεία εργαζόμενοι να ασχολούνται με τα συνδικαλιστικά τεκταινόμενα των συνταξιούχων. Σε αυτή την επικίνδυνη διάκριση δύο ερμηνείες μπορούν να δοθούν. Είτε ότι οι εν λόγω κύριοι φοβούνται και νιώθουν ανασφαλείς από την ενασχόληση των εν ενεργεία συνδικαλιστών με τα κοινά μας συμφέροντα, είτε ότι επιθυμούν τον σύλλογο συνταξιούχων ως ένα κλειστό «Βατικανό», ώστε να προωθούν τις δικές τους προσωπικές επιδιώξεις, μακριά από οποιονδήποτε έλεγχο και κριτική.

Αδυνατούν να κατανοήσουν οι κύριοι της διοίκησης του συλλόγου ότι ανέκαθεν υπήρχε συνεργασία ανάμεσα σε συνταξιούχους και εν ενεργεία εργαζόμενους η οποία είναι απαραίτητη και επιβεβλημένη από την ίδια την κοινή λογική και τις ανάγκες. Πρέπει οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως κατάστασης, να είμαστε συγκοινωνούντα δοχεία. Όλοι οι συνταξιούχοι ήταν κάποτε εργαζόμενοι και όλοι οι εργαζόμενοι θα γίνουν μια μέρα συνταξιούχοι. Άλλωστε, οι επιθέσεις που δέχονται τα κεκτημένα δικαιώματά μας δεν κάνουν διακρίσεις.

Η αντιπαλότητα δεν είναι και ούτε πρέπει ποτέ να είναι ανάμεσα σε εργαζόμενους και συνταξιούχους, αλλά ανάμεσα σε συνδικαλιστές που προακρίβουν τους δεδηλωμένους σκοπούς του συνδικαλιστικού κινήματος και σε «συνδικαλιστές», οι οποίοι ταυτίζονται απολύτως με τις επιδιώξεις των εργοδοτών. Αυτό είναι πια ξεκάθαρο για όλους.

Όπως είναι πια πασιφανές για όλους, ποιοι έχουν να ωφεληθούν τα μέγιστα από την ενδεχόμενη διχόνοια ανάμεσα στους συνταξιούχους και στους εν ενεργεία. Κάτι τέτοιο θα διευκόλυνε, άλλωστε, το

έργο όλων αυτών που μοναδικό σκοπό τους έχουν την πλήρη εξυπηρέτηση των επιθυμιών της Διοίκησης της τράπεζας και την αποδόμηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Ήρθε η ώρα να τελειώνουμε πλέον με όλους αυτούς. Είναι χρέος μας να δώσουμε ένα τέλος στον εργοδοτικό συνδικαλισμό και στα δεκανίκια του. Μόνο ενωμένοι, εν ενεργεία και συνταξιούχοι μπορούμε να αντισταθούμε στην καταιγίδα που έρχεται.

Πέτρινη δεκαετία για κάποιους, χρυσές δουλείες για άλλους

Μέσα στα 11 πέτρινα χρόνια που έχουμε διανύσει, η πλειοψηφία των συναδέλφων της Ιονικής έχει γνωρίσει το πιο αμείλικτο πρόσωπο της τράπεζας και έχει γίνει αποδέκτης σωρείας αδικιών και διακρίσεων. Οι περισσότεροι έχουν οδηγηθεί ασφυκτικά στη συνταξιοδότηση, ενώ αρκετοί αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν ακόμα και χωρίς να έχουν κατοχυρώσει συνταξιοδοτικά δικαιώματα, αναζητώντας αλλού καλύτερη τύχη.

Βέβαια δεν είχαν όλοι οι Ιονικάριοι την ίδια αντιμετώπιση. Για ορισμένους η εξαγορά της Ιονικής τράπεζας ήταν ό, τι καλύτερο τους είχε συμβεί μέχρι τότε στη ζωή τους, καθώς κυριολεκτικά απογειώθηκαν. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί ο κ. Ευάγγελος Μαρδίκης, ο οποίος ύστερα από μια μετριότατη πορεία στην Ιονική, γνώρισε την επαγγελματική καταξίωση στην τελευταία δεκαετία, αφού καθώς φαίνεται «οι ικανότητες του αναγνωρίστηκαν και αξιοποιήθηκαν δεόντως» από το νέο εργασιακό καθεστώς. Πράγματι, ενώ μέχρι τότε δεν συνέβαινε τίποτα εντυπωσιακό στην καριέρα του, ξαφνικά λαμβάνει προαγωγές και αναβαθμίζεται, αναλαμβάνοντας τη διεύθυνση μεγάλων καταστημάτων.

Ο λόγος που δημοσιοποιούμε την περίπτωση του εν λόγω κυρίου είναι ότι έχει απασχολήσει πολλούς εργαζομένους, καθώς μαζί με τον κ. Λάτση αποτελεί το σημείο αναφοράς για δεκάδες άλλους, αξιολογότερους και παλαιότερους συναδέλφους, οι οποίοι διεκδικούν τους βαθμούς που οι συγκεκριμένοι κύριοι «κατέκτησαν» με τόσο χαρακτηριστική ευκολία, παρακάμπτοντας τον ανταγωνισμό, ακόμα κι αν υπερέχει σε τυπικά και ουσιαστικά προσόντα.

Δεν είναι δύσκολο να διαγνώσει κανείς τους λόγους που οδήγησαν στην εκτόξευση του κ. Μαρδίκη σε σοβαρές και υπεύθυνες θέσεις, αφού προφανώς «η χρησιμότητά του» δεν έχει περάσει απαρατήρητη από την τράπεζα.

Παρατράβηξε το αστείο με τον Νικολακάκη!

Αρκετά πια με το καλαμπούρι του κ. Νικολακάκη. Ο εμπαιγμός που αποτελεί η «πριγκιπική» μεταχείριση που απολαμβάνει από την τράπεζα για όλους τους συναδέλφους, έχει πια ξεπεράσει κάθε όριο. Με συνεχή δημοσιεύματά μας έχουμε επανειλημμένα θέσει σε δοκιμασία την αίσθηση του μέτρου της κ. Κονιδάρη. Εις μάτην. Κατά πως φαίνεται αυτό το αισθητήριο είναι εντελώς αδρανές.

Στην τελευταία επιστολή του συλλόγου μας αναδεικνύονται σοβαρότατα θέματα που απασχολούν όλους τους εργαζομένους, τα οποία τίθενται πλέον απευθείας υπόψη της Διοίκησης της τράπεζας. Το δίχως άλλο, από αυτή την επιστολή δεν θα μπορούσε να λείπει η περίπτωση του κ. Νικολακάκη, ο οποίος εδώ και 11 ολόκληρα χρόνια συνεχίζει να λαμβάνει κανονικά το μισθό του, χωρίς να έχει πατήσει το πόδι του στην εργασία του, έστω και για μια μέρα. Αυτή η φάρσα πρέπει επιτέλους να λάβει τέλος.

Η Διοίκηση έχει λάβει γνώση, πλέον και απευθείας, για τη συγκεκριμένη περίπτωση και θεωρούμε επιβεβλημένο να υποχρεώσει την κατεξοχήν αρμόδια κ. Κονιδάρη, να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες ώστε να ανακληθεί στην εργασία του ο κ. Νικολακάκης. Αν και τώρα δεν υπάρχει καμία απάντηση και δεν επιληφθεί κανείς αυτής της κατάστασης, τότε η μόνη λύση που απομένει για να καταπολεμηθούν τέτοιου είδους παθογένειες, είναι η συνολική δημοσιοποίηση του θέματος, μεταξύ άλλων και στην επικείμενη Γ.Σ. της τράπεζας. Η συνέχεια προβλέπεται ενδιαφέρουσα.

Νέα «μαγικά» της κ. Κονιδάρη στις προαγωγές

Πολλές φορές στο παρελθόν ο σύλλογός μας έχει θίξει το θέμα των προαγωγών και το καθεστώς που επικρατεί. Σειρά επιστολών έχουμε αποστείλει στην

σχόλια που καίνε...

κ. Κονιδάρη και πληθώρα άρθρων έχουμε δημοσιεύσει καυτηριάζοντας την κατάφορη αδικία που υφίστανται οι συνάδελφοί μας εκ της Ιονικής, οι οποίοι βρίσκονται καθηλωμένοι στους ίδιους βαθμούς, ενώ την ίδια στιγμή προάγονται άλλοι, πολλές φορές και με παράνομες διαδικασίες. Η τελευταία κραυγαλέα περίπτωση αφορά τον συνάδελφο κ. Ιωάννη Λάτση, για τον οποίο οι συνθήκες και ο τρόπος που έλαβε προαγωγή παραμένουν θολές. Με την παρακάτω επιστολή προς τη διεύθυνση ανθρωπίνου δυναμικού, στην οποία φυσικά δεν λάβαμε καμία απάντηση, ο σύλλογός μας επεχείρησε να ανακαλύψει μια εξήγηση για αυτή την καταστρατήγηση του Οργανισμού. Δυστυχώς και πάλι αγνοήθηκε από την κ. Κονιδάρη, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει μόνο σε ένα συμπέρασμα. Ο μόνος τρόπος να προαχθεί κανείς και να μη μείνει στην κατάνυξη είναι να ανήκει στα «δικά τους παιδιά»...

ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ALPHA BANK

Σας αποστέλλουμε την παρούσα επιστολή με σκοπό να επιστήσουμε την προσοχή σας σε ορισμένα ακανθώδη ζητήματα που απασχολούν τόσο τον σύλλογό μας, όσο και το σύνολο των συναδέλφων μας. Συγκεκριμένα, θα θέλαμε να μας διαφωτίσετε στο θέμα της ορθής τήρησης του Οργανισμού Προσωπικού, καθώς και του καθεστώτος που διέπει την χορήγηση των προαγωγών.

Διαχρονικά η τράπεζα ευαγγελίζεται την απόλυτη αξιοκρατία που διέπει την λειτουργία της και την απόλυτη προσήλωση της στον Οργανισμό Προσωπικού, τον οποίο, όπως η ίδια υποστηρίζει, ακολουθεί πιστά. Στην πραγματικότητα, όμως, όλοι γνωρίζουν ότι ο Οργανισμός αγνοείται συστηματικά και μάλιστα, σε πολλές περιπτώσεις, χρησιμοποιείται ως μοχλός για να χορηγούνται προαγωγές σε ορισμένους εργαζόμενους, με αμφισβητήσιμες διαδικασίες. Αυτή η εξοφθαλμη διάσταση λόγων και έργων έχει καταφέρει ανεπανόρθωτα πλήγματα, τόσο στο θεσμό του Οργανισμού, όσο και στο κύρος και την αξιοπιστία της ίδιας της τράπεζας.

Στο παρελθόν είχαμε καυτηριάσει το γεγονός ότι δίδονταν καταχρηστικά προαγωγές, κατά απόλυτο εκλογή, στους ίδιους ανθρώπους κάθε χρόνο, παρά το γεγονός ότι ο Οργανισμός προβλέπει σαφέστατα ότι αυτό μπορεί να συμβεί άπαξ, καθ' όλη την επαγγελματική σταδιοδρομία του κάθε εργαζόμενου. Ελπίζαμε ότι μετά από αυτό το περιστατικό δεν θα συνεχίζονταν η ίδια τακτική. Ωστόσο, με λύπη διαπιστώσαμε ότι αυτό ήταν απλά μια φρούδα ελπίδα, καθώς πρόσφατα εμφανίστηκε ο, μία φορά εκλεγμένος (έως 1-1-2008) στο Δ.Σ. του συλλόγου του κ. Γκιάτη, κ. Ιωάννης Λάτσης, να κατέχει τον βαθμό του Εντεταλμένου Διευθύνσεως, χωρίς να φαίνεται πουθενά το όνομά του στην αντίστοιχη εγκύκλιο – διοικητική πράξη του 2008 ή προγενέστερων ετών. Τα ερωτήματα που εγείρει αυτή η επιλογή και τα οποία οφείλουμε να σας υποβάλλουμε είναι τα εξής: Βάση ποιου άρθρου του Οργανισμού προήχθη ο κ. Λάτσης; Πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την προαγωγή του; Η Διοίκηση γνωρίζει για την συγκεκριμένη απόφαση; Είναι σύμφωνη αυτή η πρακτική με τον κώδικα δεοντολογίας που έχει καταρτίσει η Τράπεζα;

Σας καλούμε να διαλύσετε κάθε ίχνος υποψίας δίδοντας μια ικανοποιητική απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα, οι οποίες θα πιστοποιούσαν ότι ο Οργανισμός τηρήθηκε στο ακέραιο. Δυστυχώς, οι πρακτικές που έχουν ακολουθηθεί μέχρι τώρα και το πλήθος των αντικανονικών προαγωγών, μας υποχρεώνουν να μετριάσουμε τις προσδοκίες μας.

Με εκτίμηση,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Σ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Φ. ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Μοναδικό καταφύγιο ο Σύλλογος της Ιονικής

Συνάδελφοι. Τα περιθώρια έχουν πια εξαντληθεί. Η εκχώρηση του Οργανισμού του συλλόγου του κ. Γκιάτη είναι προ των πυλών. Μόνο ο κ. Γκιάτης έχει αποδεχθεί αυτή την εξέλιξη. Η ΕΣΑΚ είχε επανειλημμένα καταγγείλει στο παρελθόν τις μεθοδεύσεις του εν λόγω κυρίου με σκοπό την εκχώρηση του οργανισμού στη διοίκηση. Δεν είναι όμως η μόνη. Με πρόσφατη ανακοίνωσή της η «Αυτόνομη Συνδικαλιστική Πρωτοβουλία Εργαζομένων στην ALPHA BANK», εκθέτει τη

στάση του κ. Γκιάτη, ο οποίος, όπως χαρακτηρίστικά αναφέρει το εν λόγω δημοσίευμα, «...Αποδέχεται τις παραβιάσεις του Οργανισμού Προσωπικού και την αναξιοκρατία. Μνημείο υποκρισίας και δουλικότητας από τον Γκιάτη η επίκληση της προστασίας προσωπικών δεδομένων για να καλυφθεί η τράπεζα στις προκλητικές υποθέσεις αναξιοκρατίας και προώθησης ημετέρων. Δεν έχει καλέσει ούτε μία φορά την επιθεώρηση εργασίας για τη συστηματική παραβίαση του ωραρίου και για την μη πληρωμή των υπερωριών...»

Ο σύλλογός μας δεν συμμετείχε σε αυτή τη διαδικασία και έχει στα χέρια του δεκάδες δικαστικές αποφάσεις, που κατοχυρώνουν τον Οργανισμό της Ιονικής, ο οποίος έχει ισχύ Νόμου και δεν έχει ανασταλεί ως σήμερα. Συνεπώς, όσοι εργαζόμενοι προέρχονται από την Ιονική και είναι εγγεγραμμένοι στο σύλλογο του κ. Γκιάτη βρίσκονται σε κίνδυνο, αφού είναι βέβαιο ότι σύντομα ο εν λόγω Οργανισμός θα τροποποιηθεί με όρους εξανδραποδισμού. **Μονόδρομος πλέον για όλους του εργαζόμενους της Ιονικής είναι η επανεγγραφή στο σύλλογό μας. Αυτό αποτελεί το μόνο τρόπο να κατοχυρωθούν και να κατοχυρώσουν τα πλεονεκτήματα του Οργανισμού μας. Εμείς, ως έχουμε υποχρέωση, εφιστούμε σε όλους την προσοχή για τον υπαρκτό κίνδυνο. Είναι στο χέρι σας να αντιδράσετε και να προσχωρήσετε άμεσα στο σύλλογό μας. Ο σύλλογος και ο Οργανισμός της Ιονικής υπάρχει για να διασφαλίζει τα εργασιακά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα, και αυτό ακριβώς θα κάνει.**

Μαθήματα συναδελφικότητας από τους εργαζόμενους της Μυτιλήνης

Φωτεινό παράδειγμα για όλους αποτελούν οι συνάδελφοι της Ιονικής οικογένειας στο τοπικό παράρτημα συνταξιούχων της Μυτιλήνης. Το δέσιμο, η αλληλεγγύη και οι ενεργητικότητα των συναδέλφων εκεί, είναι πραγματικά συγκινητικά. Καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία των δραστηριοτήτων του τοπικού παραρτήματος διαδραματίζει ο πρόεδρος, συνάδελφος Γιώργος Αμβαζάς, ο οποίος διανύοντας τη δεύτερή του νιότη, είναι στην καρδιά των διοργανώσεων και των δρώμενων. Κάθε Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Πάσχα, αλλά και σε ανύποπτους χρόνους, δράττει την ευκαιρία να μας θυμίσει τι σημαίνει να ανήκει κανείς στην Ιονική οικογένεια. Η προσφορά του στη συνοχή και στη συσπείρωση των συναδέλφων είναι ανεκτίμητη. Εμείς με τη σειρά μας, θα θέλαμε να εκφράσουμε μέσα σε αυτές τις λίγες γραμμές, τα συγχαρητήριά μας στο συνάδελφο Αμβαζά, καθώς και σε όλα τα μέλη της Ιονικής οικογένειας και ευχόμαστε η προσπάθεια και το παράδειγμά τους να μας εμπνεύσει όλους να τους μιμηθούμε.

Φωτεινό παράδειγμα η ενέργεια των μητροπολιτών Αλεξανδρουπόλεως και Μεσογαίας

Λαμπρή εξαίρεση για τις τάξεις των κληρικών αποτελεί η απόφαση των μητροπολιτών Αλεξανδρουπόλεως Ανθίμου και Μεσογαίας Νικολάου να υποβάλουν αίτημα προς τη διαρκή ιερά σύνοδο να μην λαμβάνουν τον μισθό τους. Με μια σεμνή επιστολή ζήτησαν από την ηγεσία της εκκλησίας της Ελλάδος τα χρήματα των μηνιαίων αποδοχών τους να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη του εθνικού μας χρέους.

Η πρωτοβουλία τους αυτή τιμά και εξαίρει όλη την ιεραρχία, παρά το γεγονός ότι οι εν λόγω μητροπολίτες αποτελούν μια ελάχιστη μειοψηφία. Οι ίδιοι προφανώς ακολουθώντας την συνείδησή τους, αλλά και την ουσιαστική διδασκαλία της χριστιανικής πίστης, δεν μπορούσαν να μένουν αδρανείς τη στιγμή που το ποίμνιό τους, ο ελληνικός λαός περνά δια πυρός και σιδήρου εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Ο σύλλογός μας θεωρεί ότι τέτοιες ενέργειες πρέπει να προβάλλονται και να εξαίρονται, καθώς αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για όλους μας. Αν το παράδειγμα των δύο ιεραρχών το ακολουθούσαν και άλλοι δέκα μητροπολίτες της διαρκούς ιεράς συνόδου, η συνολική εικόνα της εκκλησίας θα βελτιωνόταν ανυπολόγιστα στα μάτια του ελληνικού λαού. Δυστυχώς, λίγοι από τους αυτόκλητους «ποιμένες» ακολουθούν τις αρχές και τα ιδεώδη της χριστιανοσύνης. Αντιθέτως, με λύπη και αγανάκτηση παρακολουθούμε την διαρκή ιερά σύνοδο να συνεδριάζει με σκοπό να βρει τρόπους να αποφύγει τη φορολόγηση της μεγάλης περιουσίας της, τη στιγμή που οι Έλληνες καλούνται να προσφέρουν κυριολεκτικά το υστέρημά τους για τη διάσωση της πατρίδας μας. Πολύ φοβόμαστε ότι αν ο Ιησούς βρισκόταν σήμερα στη χώρα μας και έβλεπε τη

συμπεριφορά των ιεραρχών που μιλούν εξ ονόματός του, θα τους πρόσφερε τη μεταχείριση που επεφύλασσε για τους εμπόρους μέσα στο ναό της Ιερουσαλήμ.

Σημείο αναφοράς η κίνηση της Νανάς Μούσχουρη

Πρόσφατα με μια λιτή επιστολή της, η γνωστή τραγουδίστρια Νανά Μούσχουρη ζήτησε να εξαιρεθεί από την σύνταξη που λαμβάνει για το διάστημα που είχε υπηρετήσει ως ευρωβουλευτής και το συγκεκριμένο ποσό να κατατίθεται στον λογαριασμό για την κάλυψη του εθνικού μας χρέους. Δύο είναι τα στοιχεία που αξίζει να αναδείξουμε στην προκείμενη πρωτοβουλία της κ. Μούσχουρη. Αφενός, δεν επεδίωξε την δημοσιοποίηση της ενέργειάς της από τα ΜΜΕ, αλλά κράτησε μια σεμνή και σοβαρή στάση. Αφετέρου, έθεσε ένα λαμπρό παράδειγμα για όλους όσους διαθέτουν ανάλογες ευαισθησίες, αλλά και για το σύνολο των «εθνοπατέρων», παράδειγμα το οποίο ελπίζουμε να βρει μιμητές. Ευχόμαστε να βρεθούν και άλλοι ανάμεσα σε αυτούς που έχουν γνωρίσει την καταξίωση και την επιτυχία χάρι στον ελληνικό λαό, που θα ευαισθητοποιηθούν από αυτή την ευγενή χειρονομία και θα κινητοποιηθούν αναλόγως. Αλλωστε, η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να είναι μόνο τίμια, αλλά και να φαίνεται.

Ένα ξεχωριστό βράδυ συντροφιά με την Ιονική οικογένεια

Με μεγάλη επιτυχία στέφθηκε η συνεστίαση της Ιονικής Ενότητας και του συλλόγου εργαζομένων της Ιονικής. Μετά από πολλά χρόνια, η Ιονική οικογένεια ξανάσμιξε δίνοντας σε όλους μας την ευκαιρία να θυμηθούμε όλα αυτά που μας ενώνουν, ιδιαίτερα στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε. Αυτό θα αποτελέσει την αφετηρία για μια σειρά συνεστιάσεων, ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων και πολιτιστικών εκδηλώσεων με σκοπό τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ εργαζομένων και συνταξιούχων της Ιονικής. Δυστυχώς, η θλιβερή εξαετία που μεσολάβησε στο σύλλογο συνταξιούχων έχει υποβαθμίσει τα ενδιαφέροντα, έχει υποσκάψει τις αναζητήσεις και έχει αποπροσανατολίσει τις προτεραιότητες της Ιονικής οικογένειας. Πρόκειται για μια κατάσταση η οποία πρέπει να εκλείψει. Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας ο σύλλογός μας θα καταθέσει μια δέσμη προτάσεων με σκοπό να διαμορφώσουμε την προοπτική που θα καταστήσει την Ιονική οικογένεια έναν ζωντανό και εύρωστο οργανισμό και πάλι.

Λαμπρήν έχομεν;

του Δημήτρη Κουκούζη

Ο συγγραφέας Δημήτριος Βυζάντιος στη ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ του, μία έξοχη κωμωδία, μας παρουσιάζει με γλαφυρότητα τους διάφορους ήρωες του έργου του. Είναι όλοι τους διαφορετικοί τύποι, αυθόρμητοι και γραφικοί. Ένας από αυτούς, χωρικός, που εργαζόταν σε πανδοχείο της εποχής (στο Ναύπλιο, όταν ήταν πρωτεύουσα της Ελλάδος) πληροφορηθείς ότι η «κοντέσα» που επισκέφθηκε το πανδοχείο ήθελε να κάνει ζεστό μπάνιο και να λουστεί, αναφώνησε έκπληκτος το αμίμητο εκείνο : «Γιατί Λαμπρήν έχομεν;» Επειδή, ως φαίνεται, ο ίδιος λουζόταν, πλενόταν και άλλαζε κάθε Πάσχα και Λαμπρή παραξενεύτηκε για το «άκαιρον» της ...σωματικής καθαριότητας της επισκέπτριας. Αυτός είχε συνδυάσει το λούσιμο με τη Λαμπρή! Τότε άκουγε το «για λούσου και χτενίσου, παρ' το γυαλί και γυαλίσου». Ξεχώριζε και τιμούσε, τη μεγάλη αυτή ημέρα και με σωματική καθαριότητα. Εκτός από την πνευματική κάθαρση στην οποία είχε εισαγάγει τους πιστούς το Τριώδιο, οι παλιοί Χριστιανοί περίμεναν την Λαμπρή και για να καθαρθούν σωματικώς. Το κωμικό αυτό γεγονός της ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΣ σχετίζεται και με το δικό μας «Για ξύσου κακοπέρασε να' ρθει η Λαμπρή ν' αλλάξεις». Η Λαμπρή δηλαδή ήταν και σημαδιακή ημέρα. Την ξεχώριζαν από τις άλλες. Προηγείται η μακρά περίοδος της αγίας και μεγάλης τεσσαρακοστής με τους Χαιρετισμούς στην Παναγία, όπου οι πιστοί γυμνάζονται στην νηστεία και την προσευχή. Χωρίς να το πολυκαταβαίνουν με τη νηστεία συνδυάζουν το ωφέλιμο της Πίστεως, με το ωφέλιμο της Υγείας.

Εκτός από την ανάγκη να φθάσουμε στη Λαμπρή, καθαροί σωματικά και ψυχικά με νηστεία και «κεκαθαρμέναις διανοίαις», θα πρέπει να πάμε στην εκκλησία και ... λαμπροφορεμένοι με τα δέκα μας καλά ρούχα και τα καινούργια μας παπούτσια. Τη Λαμπρή δίνουν εξετάσεις στη λαμπροφορεσιά τους όλοι όσοι φρόντισαν και βάλανε το πανί στ' αντί και δούλεψαν σκληρά να εξοικονομήσουν τα χρήματα για τα καινούργια ρούχα τους. Όσοι όμως ελάχιστοι κακοπερνούσαν και γλυκοκοιμόντουσαν το πρωί και με τον ήλιο τα βγάζανε και με τον ήλιο τα μπάζανε είχανε τη Λαμπρή μπαλωμένα ρούχα. Όπου κοιμάται το πρωί, παλιά ρούχα τη Λαμπρή, λέγανε οι παλιοί. Και η γλυκιά προσμονή της Λαμπρής που πλησίαζε κορυφωνόταν την Μεγαλοβδομάδα, που οι προετοιμασίες δίνουν και παίρναν. Προετοιμασία για τον Λαμπριάτη και το ψήσιμό του, το γιαούρτι και το πηξίμό του, τα κόκκινα αυγά και το βάψιμό τους, τα λαμπροκούλουρα με τους κουραμπιέδες και το πλάσιμό τους, τα μαράθια της μαγειρίτσας και το μάζεμά τους στους κήπους, τις φυλλάδες με την Ζωή εν τάφο και τις τρεις στάσεις με το ψάλσιμό τους, τις ολονυχτίες με τις μετάνοιες, τον Επιτάφιο και την περιφορά του γύρω στο χωριό. Όλες τούτες οι μικροπροσμονές σε προετοίμαζαν ψυχικά, πνευματικά και σωματικά. Ήταν ο πηγαίμός για την Ιθάκη. Για να φθάσουμε στην κορύφωση και στο Δεύτε λάβετε φως, ώστε όλοι μαζί τότε να καταλάβουμε ότι όντως έχουμε Λαμπρή, ότι ήλθε η της Αναστάσεως ημέρα για να λαμπρυνθώμεν τη πανηγύρι και αλληλούς περιπτυσώμεθα και τοις μισούσι ημάς συγχωρήσωμεν. Στις μέρες μας όμως χίλιοι διαβόλοι έχουν βαλθεί να μας αποπροσανατολίσουν από τη δική μας στοχοθετημένη Λαμπρή. Μια σύγχρονη Βαβυλωνία – Βαβυλωνολογία μας τριβελίζει συνέχεια το μυαλό και τη ζωή μας, μέρες τώρα, μέσα στην κατασαρακοστή. Τα

μέσα ενημέρωσης συναγωνίζονται ποιο πρώτο να μας ενημερώσει περισσότερο, αυθεντικότερα και κατ' αποκλειστικότητα. Και μείς εγκλωβισμένοι στην οθόνη του σπιτιού μας, αγοράζουμε το άχρηστο εμπόρευμα που μας πουλάνε, χάνουμε ανθρωπώρες στα κανάλια, χαζοξενυχτάμε για να πληροφορηθούμε τάχα ως σπουδαίες τις άχρηστες πληροφορίες τους και για να είμαστε τάχα μέσα στα πράγματα. Φανταστείτε τους παλιούς που κοιμόντουσαν με τις κότες να χάνανε τις ώρες τους στο χαζοκούτι. Όλοι τους θα ήσαν τη Λαμπρή ... γδυτοί. Λες στους άλλους ότι έχουμε σαρακοστή που θέλει πνευματική περισυλλογή και νηστεία και σου απαντάνε «ωραία τα σαρακοστιανά με τις λιχουδιές τους, τα καραφάκια με το ούζο στις παραλιακές ταβέρνες και πολύ αφροδισιακά!» Λες στον άλλο ότι έχουμε Κυριακή της Ορθοδοξίας, της Σταυροπροσκυνήσεως, των Βαΐων και σε ρωτάει τι είναι όλα αυτά. Τους περιγράφεις τη νοστιμιά του μπακαλιάρου με μαράθια στο φούρνο, των σαλιγκαριών με ψιλκούλια στη κατσαρόλα (μοναδικές νοστιμιές αρτύσιμες της σαρακοστής) και σου λένε : Σιγά το φαγητό! Τους διηγείσαι τα παλιά και σε βρίσκουν βαρετό. Εμείς όμως είχαμε και έχουμε Λαμπρή γιατί οι συνήθειές μας από τη μικρή μας ηλικία δεν αποβάλλονται. Όπου μικρομάθαινε, δεν γεροντοάφηνε. Ας προσπαθήσουμε όλοι, παλιοί και νέοι, να βρούμε και να ζήσουμε ο καθένας με τον τρόπο του τη Λαμπρή που έρχεται. Είναι ανάγκη σήμερα περισσότερα από κάθε άλλη φορά να ανοίξουμε όλοι τις καρδιές μας, να συναναστραφούμε, να κουβεντιάσουμε με συγγενείς και φίλους, να αλληλοπεριπτυχθούμε, να τραγουδήσουμε, να χορέψουμε, να τα πούμε! Όλοι μαζί πλούσιοι και πένητες, εγκρατείς και ράθυμοι, νηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες δεύτε ευφρανθώμεν! Γιατί αυτό είναι το αληθινό νόημα της Λαμπρής. Γιατί είναι ανάγκη να έχωμεν Λαμπρήν!

Νέες Αποφάσεις
Δικαστηρίων

Αποχαιρετούμε και συλλυπούμαστε...

Ευπόλιδος 8, 105 51 Αθήνα

Ενημέρωση
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΖΗΣ
ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχομένων εκ της Ιονικής

Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος κατά το Νόμο:

Σαράντος Φιλιππόπουλος

Συντακτική Ομάδα: Σαράντος Φιλιππόπουλος, Φάνης Κυριόπουλος, Δημήτρης Ευταξίας, Γιάννης Χρυσικός, Ελένη Αλιβέρτη, Βαγγέλης Παϊνέσης, Ρένα Φυλακτού

Νομική Κάλυψη: Μάριος Αρμάος

Γραφεία: Ευπόλιδος 8, 10551 Αθήνα, τηλ: 210 3250692-5, 210 3311279, fax: 210 3311278

email: sylite@otenet.gr

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Συνάδελφοι, ο γιατρός του συλλόγου Δρ. Γιάννης Παπαθεοδώρου, παθολόγος και για πολλά χρόνια ελεγκτής ιατρός του ΤΑ-ΠΛΤ, δέχεται και εξυπηρετεί τους εν ενεργεία συναδέλφους και συνταξιούχους ΔΕΥΤΕΡΑ-ΤΕΤΑΡΤΗ-ΠΕΜΠΤΗ 10:30 - 12:00, ΤΡΙΤΗ 08:30-10:00, εκτός ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ στο χώρο του συλλόγου, Ευπόλιδος 8, 7ος όροφος, τηλ: 210 32 50 692 - 5, 210 33 11 279